

treball

NÚM. 174 · JUNY / JULIOL 2008 · PREU: 1,05€

ATUREM LES 65 HORES
DAVANT LA CRISI ECONÒMICA
NO A LES RETALLADES SOCIALS

BATALLA CONTRA LES 65 HORES

ICV REBUTJA ENÈRGICAMENT LA MODIFICACIÓ DE LA DIRECTIVA EUROPEA

Els ministres de Treball de la UE van acordar el passat 10 de juny, per majoria qualificada, ampliar els límits de la jornada laboral fins a un màxim de 60 hores setmanals o 65 en cas de col·lectius que facin guàrdia. ICV s'oposa a aquest retrocés sense precedents a Europa.

Els ministres de treball de la UE van acordar el passat 10 de juny per majoria qualificada incorporar a la Directiva 2003/88/CE de Temps de Treball una esmena dirigida a ampliar els límits de la jornada laboral fins a un màxim de 60 hores setmanals o 65 en cas de col·lectius que facin guàrdia, com els metges, tal com sol·licitaven els països afins a una major flexibilitat en el mercat de treball, liderats pel Regne Unit. Tot just conèixer la modificació de la directiva l'eurodiputat d'ICV Raül Romeva va fer declaracions on va mostrar la seva oposició a la directiva perquè "portarà a un deteriorament de les condicions de treball i al dúmping social. És una gran regressió i un atemptat directe a l'Europa social", va sentenciar.

Per Romeva, aquesta mesura representaria el major retrocés en matèria de drets socials que la UE experimentaria en els darrers cent anys. "Es vol tornar un segle enrere, ometent, despreciant i tirant per terra la lluita de classe. Es pretén acabar amb la solidaritat en el si de la classe treballadora". Romeva va criticar el "cinisme" que es vulgui tirar endavant aquesta directiva encara no mig any després que s'aprovés al Parlament, a la Comissió i al Consell la Carta de Drets Fonamentals, quan "aquesta directiva no la respecta, ja que representa un atac directe al dret laboral europeu".

Plantejar una setmana laboral de 65 hores és un atemptat directe a l'Europa social. Suposa enterrar tota aspiració de l'uropeisme progressista.

En una situació de regressió econòmica, d'atur creixent i d'una gran quantitat de contractes precaris, especialment entre els i les joves, mentre els beneficis empresarials creixen desproporcionadament, "aquesta negociació es produeix en una situació clara de desigualtat i coacció per la por de perdre el lloc de treball si no s'accepten unes condicions determinades. Això portarà a un deteriorament de les condicions de treball, el que es coneix com a dúmping social". Romeva ha emmarcat la proposta aberrant en un context polític a escala europea, ara per ara de clar panorama conservador, ja que no hi ha una contraposició d'esquerres a Merkel, Sarkozy i Berlusconi.

"Aquests darrers mesos estem veient com la dreta europea pressiona per aprovar textos infames com la directiva de retorns o la desregulació del mercat laboral en pro dels beneficis empresarials. Afortunadament, les eleccions del 2009 són cada vegada més a prop i podem actuar en conseqüència votant per una majoria progressista al Parlament Europeu".

Es vol tornar un segle enrere. Es pretén acabar amb la solidaritat en el si de la classe treballadora.

HERRERA PREGUNTA A ZAPATERO ELS MOTIUS PELS QUALS ES VA ABSTENIR EN LA VOTACIÓ

El diputat i portaveu d'ICV al Congrés, Joan Herrera, va registrar una bateria de preguntes al Govern espanyol per conèixer els motius pels quals Espanya es va abstenir en la votació de l'ampliació de la jornada laboral a 65 hores a la UE i per saber quines actuacions concretes pensa tirar endavant el Govern perquè la proposta sigui modificada en la seva tramitació en el PE.

Herrera va preguntar a l'Executiu si no hagués estat més lògic votar en contra tenint en compte "la ferma oposició del Govern espanyol pel que fa a aquesta mesura".

Segons Herrera, "aquesta mesura ataca els principis de negociació col·lectiva i seguretat i salut en el treball, a més d'obrir la porta al dúmping social".

ICV PREGUNTA AL GOVERN SOBRE LES 65 HORES

El passat 18 de juny, la diputada Laura Massana va preguntar a la consellera de Treball quines actuacions empenirà el Govern de la Generalitat per tal que la directiva sigui aturada i per "avançar cap a una veritable Europa social".

En la seva intervenció, Massana va destacar que "el nostre grup entén que aquesta directiva que es proposa aplicar representaria una greu amenaça al dret social europeu i el major retrocés en matèria de drets socials que Europa experimentaria en els darrers cent anys, ja que implicaria deixar en mans del treballador o la treballadora la negociació de les condicions de treball amb l'empresari sota el pretext de la llibertat individual amb la clara intenció de desregular el mercat laboral i acabant amb els processos de negociació col·lectiva". Massana va afirmar que "observem amb preocupació i indignació el que es pretén, sense màscares per part de la dreta europea, aprofitant el context de la crisi econòmica: la desarticulació de l'Europa Social i l'Estat del Benestar. Són ja diverses les vies d'aigua que aquesta faceta de la construcció europea presenta; en resum, més flexibilitat laboral, menys seguretat i salut en el treball i portes obertes al dúmping social".

ICV PRESENTA MOCIONS ALS AJUNTAMENTS

Durant els plens de juny i de juliol, ICV ha presentat mocions sobre l'aplicació de la jornada de 65 hores a molts dels ajuntaments on té representació per demanar que els grups es posicionin en contra d'aquesta Directiva.

En el text de la moció s'afirma que la directiva és un retrocés en una de les conquestes socials més importants del segle XX, la jornada laboral de 8 hores reconeguda per l'OIT des de 1917.

L'objectiu d'aquesta iniciativa és fer el màxim de difusió possible d'aquesta modificació de la directiva europea i que els ciutadans i ciutadanes entenguin que les decisions que es prenen a nivell europeu tenen rellevància en la seva quotidianitat.

De la mateixa manera, tant ICV com JEV duran a terme la campanya de mobilització social amb diferents accions arreu del territori. Sota la campanya, que també servirà per denunciar que Espanya es va abstenir en la votació de l'ampliació de la jornada laboral a la UE, s'englobaran les diferents accions que la formació ecosocialista durà a terme en els Parlaments català, espanyol i europeu.

ACCIÓ DIRECTA DAVANT DE LA PATRONAL

Conjuntament amb Joves d'Esquerra Verda, ICV va realitzar una acció directa davant de la patronal Foment del Treball, on es va qualificar la jornada de 65 hores setmanals "pròpia del segle XIX". Es va escenificar una breu performance on els joves es van disfressar d'obrers d'època mentre un suposat capataç els explotava a cops de fuet, per denunciar la complicitat de les patronals amb la modificació de l'eurodirectiva. El secretari general d'ICV, Jordi Guillot, va qualificar "d'incomprensible" que el Govern del PSOE s'abstingués davant la mesura. Guillot ha advertit que la formació ecosocialista "no permetrà que el Govern català coquetegi amb aquest tipus de directives". Per la seva banda, la diputada del Parlament de Catalunya i coordinadora de JEV, Laia Ortiz, va dir que "Avui que es parla de conciliació de la vida laboral i familiar estem tornant al segle XIX en els drets dels treballadors".

CAP A ON VA EUROPA?

Parlar de lentitud en el procés de construcció europea no és gaire original, més aviat és un tret consubstancial de la naturalesa de la UE. Aquest exasperant *ritme europeu*, no obstant, acabava sent recompensat amb passos endavant, que de forma progressiva consolidaven un model social i de protecció de drets europeu en el que ens hi hem sentit reconeguts i del que hem format part activa històricament.

Però des de fa uns anys, coincidint amb l'entrada a la UE de diversos països de l'est i posteriorment amb el fallit procés d'aprovació de constitució europea, la lentitud comença a insinuar-se retrocés. La proposta de directiva Bolkenstein, per exemple, ja va ser un avís. Ara, la directiva de les 65 hores i la directiva de retorn, anomenada amb raó de la vergonya, confirmen un moment especialment crític i que ens obliga a un seriós debat sobre cap a on va Europa i quin és el paper que ha de jugar ICV.

Si fins ara ens hem trobat estats que bloquegen qualsevol tímida avenç (Polònia com a cas paradigmàtic), la novetat és que són les pròpies institucions europees les que lideren polítiques que trenquen el consens sobre el model social i la protecció de drets europeus. Aquestes dues iniciatives no només porten el segell de la Comissió Europea, sinó que en el cas de la Directiva de Retorn ha estat avalada pel Parlament Europeu i, en un gest que haurem de mesurar en totes les seves conseqüències, sense l'oposició dels socialistes.

En aquest context, potser s'entén millor el *no irlandès*. En les primeres dècades de la construcció europea el trauma de la segona guerra mundial va comportar un suport popular a la idea d'una Europa més o menys unida econòmicament i política. En el cas espanyol, a més, Europa volia dir democràcia, modernitat, i els beneficis en inversions i fons de cohesió van ser ben tangibles des del primer moment. El balanç no podia ser més que positiu.

Però avui un ciutadà francès, una ciutadana alemanya o de l'Estat espanyol es pregunta, em beneficia la directiva de les 65 hores? Europa és útil per defensar el meu lloc de treball? La política monetària del BCE m'ajuda a superar la crisi? I finalment, de què serveix Europa?

Cal seguir defensant amb força la nostra idea d'Europa, social, ecològica, espai de protecció dels drets humans, no renunciar al paper promotor d'un europeisme d'esquerres. Però cal també ser conscients que l'actual rumb de la UE ens obliga a preguntar-nos, estem en una simple conjuntura conservadora fruit de les majories de dretes a molts estats? O comença a dibuixar-se un nou consens europeu, entre dreta i socialistes, que trenca el model social vigent fins ara?

treball

ANY 17 - NÚM. 174 - JUNY / JULIOL 2008

DIRECTOR: Marc Rius

REDACCIÓ: Jesús Hernández

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enrique Esteve

FOTOS: M. J. Mora i Enrique Esteve

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:

Dolors Camats, Anfruns Llobet, José Gómez Barriga, Antoni Puig Solé, Laia Ortiz, Màrius Garcia, Raül Romeva, Marc Giménez i Dones amb Iniciativa

REDACCIÓ: Ciutat, 7 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12 FAX: 93 412 42 52

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprè

DIPÒSIT LEGAL: B-36.406.91

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

ICV DAVANT LA CRISI, AL COSTAT DELS TREBALLADORS I DE LES TREBALLADORES

Davant la situació d'incertesa econòmica que s'ha evidenciat durant les darreres setmanes i davant les propostes liberals promogudes pel Govern de Zapatero i recolzades pel Partit Popular, ICV ha iniciat una campanya per difondre propostes d'esquerres

per superar la crisi sense que hagin de pagar els treballadors i les treballadores, quan aquests no han participat en el repartiment dels beneficis del període expansiu dels darrers anys. S'han editat 10.000 quadríptics per repartir a centres de treball i polígons industrials per fer arribar el missatge en matèria econòmica a tots aquells que seran els grans afectats per la situació, que seran principalment els assalariats i les assalariades.

“NO POT SER QUE PAGUIN ELS MÉS VULNERABLES”

El diputat per Tarragona, Daniel Pi, va alertar que “no pot ser que la crisi econòmica la paguin els més vulnerables”. Aquesta afirmació la va fer durant la seva intervenció en el Ple del Parlament de Catalunya del passat 16 de juliol on va comparèixer el president de la Generalitat, José Montilla, per explicar les propostes del Govern davant la situació econòmica.

El diputat d'ICV-EUiA, va celebrar la “rapidesa i la concreció” de les mesures del Govern català per fer front a la crisi econòmica i va reivindicar un canvi de model econòmic. Pi va apostar per un “sistema fiscal just i progressiu, que afavoreixi la redistribució de la riquesa, fugi del progressiu retorn als impostos indirectes i lluiti contra el frau fiscal”. Segons Pi, el model productiu basat en la precarietat, els salaris baixos, la poca qualificació i poca inversió en R+D “està esgotat”.

PROPOSTES D'ICV

1. Un nou model productiu que incrementi les inversions públiques en innovació i tecnologia, la defensa del teixit industrial i l'aposta per crear activitat econòmica i ocupació en nous sectors estratègics (medi ambient, energies renovables, TIC, biomedicina, agroalimentació i serveis a les persones).
2. Promoure un Pla d'actuació adreçat a aquells sectors productius que poden ser causa de possibles reestructuracions industrials amb l'objectiu d'anticipar-se als canvis.
3. Potenciar el foment de noves ocupacions lligades al desenvolupament de la Llei de Dependència i a la nova Llei de Serveis Socials per aconseguir ocupació i garantir la qualitat i universalització de les prestacions previstes i els ajuts a les famílies.
4. Inversió en obra pública, fonamentalment en infraestructures de mobilitat sostenible i transport públic. Reforma i millora de la xarxa ferroviària per potenciar el transport de passatgers i mercaderies.
5. Posar en marxa un Pla de rehabilitació d'habitatge a nivell estatal finançat a parts iguals pels sectors públic i privat.
6. Invertir en educació, en formació professional i en reciclatge amb l'objectiu de garantir als treballadors i les treballadores la seva continuïtat en el mercat laboral amb més ocupació de qualitat.
7. Millorar el poder adquisitiu dels salaris dels treballadors i les treballadores, sobretot els més baixos, augment del salari mínim a 1.000€ en aquesta legislatura i increment de les pensions mínimes per equiparar-les al salari mínim.
8. Promoure una modificació jurídica de l'actual llei d'estrangeria per tal d'evitar la vulnerabilitat de les famílies estrangeres reagrupades, que permeti a tots els potencials actius accedir directament a una autorització de residència amb treball.
9. Apostar per un sistema fiscal just i progressiu per avançar en una millor distribució de la riquesa i en la protecció social i dotar de més recursos per desenvolupar polítiques socials en educació, sanitat i serveis socials.
10. Cal entendre que la lluita contra el frau fiscal ha de ser una prioritat política de primer ordre del Govern de l'Estat. Cal dotar de majors recursos humans i tècnics els cossos d'inspecció i establir una plena coordinació entre l'activitat inspectora de l'Agència Tributària i la de la Seguretat Social, per tal de fer aflorar aquelles empreses i activitats econòmiques que operen al marge de la legalitat, tant a nivell fiscal com laboral.
11. Desenvolupar un Pla d'actuació de mesures urgents a nivell estatal i autonòmic que garanteixi els recursos necessaris perquè els ajuntaments puguin desenvolupar programes socials per garantir la cohesió social davant la crisi actual.

El text íntegre es pot consultar a:
www.iniciativa.cat

ICV LAMENTA LA MANCA DE COMPROMÍS ÈTIC DEL PSOE RESPECTE AL "CAS TAGUAS"

Herrera denuncia la in comptabilitat del nomenament de David Taguas com a president de SEOPAN, després d'haver ocupat el càrrec de director de l'Oficina Econòmica del president del Govern.

El nomenament de David Taguas com a president de la Societat d'Empreses d'Obres Públiques d'Àmbit Nacional (SEOPAN) immediatament després d'haver ocupat el càrrec de Director de l'Oficina Econòmica del president del Govern ha despertat la preocupació d'ICV, donat que el desenvolupament dels dos càrrecs és incompatible. Les respostes del Govern del PSOE han estat poc clares i obscurantistes, i s'ha negat a reconèixer la incompatibilitat.

El passat 19 de juny, la ministra Elena Salgado va comparèixer en la Comissió d'Administracions Públiques per informar sobre la possible incompatibilitat del nomenament de David Taguas. El diputat i portaveu d'ICV al Congrés, Joan Herrera, en declaracions posteriors a la compareixença va lamentar que la ministra d'Administracions Públiques, "no contregui un compromís ètic, sinó un relax ètic" en 'el cas Taguas' i li ha reclamat que el Govern "compleixi amb el desenvolupament reglamentari de la llei d'incompatibilitats".

El Govern encara no ha respost a les qüestions d'Herrera que va preguntar per SEOPAN Grup Exportador, que en la seva web admet que rep subvencions i crèdits oficials a més d'assegurar que funciona com a lobby. Herrera també va preguntar si hi han hagut reunions entre SEOPAN Grup Exportador amb membres del Govern i alts càrrecs de l'administració d'organismes com l'ICEX en els últims anys i

Herrera va reclamar al Govern que compleixi amb el desenvolupament reglamentari de la llei d'incompatibilitats.

si alguna de les ajudes rebudes es van aprovar en reunions de les comissions delegades per a assumptes econòmics en les quals hagués participat Taguas com a secretari d'Estat.

ICV ha criticat durament també els moviments de CiU en tot aquest "cas Taguas". El grup parlamentari convergent va evitar la moció del Govern pel cas d'incompatibilitats però va aconseguir a canvi que el Govern espanyol votés favorablement a l'estudi de la viabilitat del transvasament del Roine. En aquest sentit Jaume Bosch va acusar CiU de tenir una "actitud vergonyosa", de "no respectar l'autogovern de Catalunya" i de "voler imposar des de Madrid la seva política".

Per la seva banda, Joan Herrera, va acusar el PSOE de "pagar a CiU pel suport que van tenir del partit de Duran i Lleida per evitar la moció del Govern pel cas Taguas", cosa que es traduirà en el vot favorable en el Congrés d'una moció de CiU per l'estudi d'un possible transvasament del Roine a Catalunya.†

Joan Herrera, al Congrés dels Diputats

HERRERA I ROMEVA DENUNCIEN QUE EEUU VA UTILITZAR LA BASE DE ROTA, A CADIS, EN VOLS A GUANTÁNAMO

El diputat i portaveu d'ICV al Congrés, Joan Herrera, així com l'eurodiputat d'ICV adscrit al grup dels Verds/ALE, Raül Romeva, han denunciat a través d'una bateria de preguntes dirigides al Govern espanyol i al Consell de la UE que EEUU ha seguit utilitzant Espanya com a base de vols en direcció a Guantánamo (Cuba). En concret, dos vols militars C-17 Globemaster van fer escala a Rota, el 22 de juny i el 30 de setembre de 2007. Fins a ara només s'havia acreditat que un avió amb destinació Guantánamo hagués fet escala a Espanya, en concret a Morón (Sevilla), l'11 de gener de 2002.

En la seva pregunta, el portaveu ecosocialista, Joan Herrera, va explicar que el Govern espanyol encara no havia facilitat informació sobre l'existència de vols amb detinguts il·legals de la CIA i de l'exèrcit dels Estats Units tot i que

AENA, en la documentació que va enviar a l'Audiència Nacional, revela que al 2002 hi va haver vuit vols amb origen o destinació a Guantánamo que van sobrevolar Espanya; set el 2003; 12 el 2004; nou el 2005; nou el 2006; i dos el 2007, fins el febrer. Els que van fer escala en aeroports espanyols van ser 11: sis a Rota (Cadis); dos a Morón de la Frontera (Sevilla); dos a Torrejón de Ardoz (Madrid) i un a Tenerife Nord.

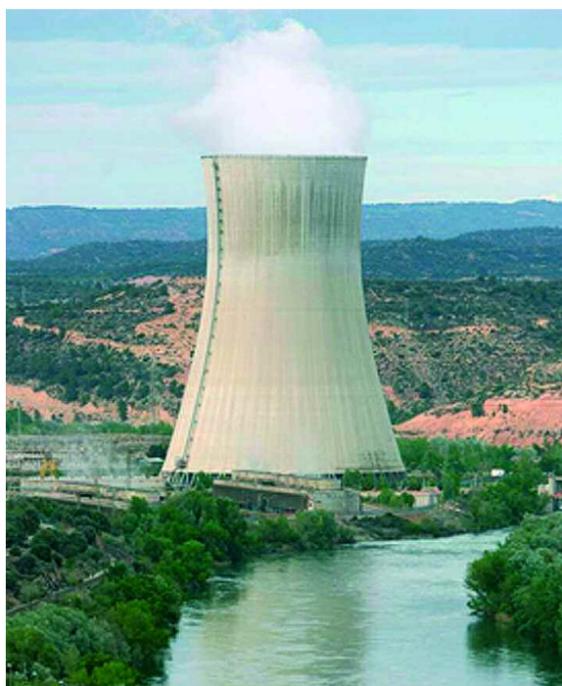
Per la seva banda, Romeva creu que "hi ha motius suficients per tornar a obrir la Comissió Temporal del Parlament Europeu sobre les activitats de la CIA a la UE, després que ara fa un any i tres mesos que la Comissió va acabar amb el seu mandat". Per això, Romeva ha demanat que "la Comissió es torni a posar a treballar perquè casos com el de Portugal demostrin que la feina no està ni de bon tros conclusa".†

LES PREGUNTES D'HERRERA I ROMEVA AL CONGRÉS I A LA UE, RESPECTIVAMENT:

Quina és l'opinió del Govern espanyol en relació al reconeixement del Govern Luso del pas per Portugal de 56 vols de la CIA?

Pel que fa als dos últims vols amb origen a Rota i destinació Guantánamo que es reflecteixen en l'informe del Ministeri de Transports Lusa, coneixia el Govern l'existència d'aquests vols? Tenien aquests vols autorització del Govern? En cas afirmatiu, coneixia el Govern la seva finalitat i què transportaven? En cas negatiu, pensa obrir una investigació per esclarir els fets?

El Govern pensa facilitar al Congrés dels Diputats la documentació que AENA va lliurar a l'Audiència Nacional relativa als vols de la CIA i de l'exèrcit dels Estats Units? En cas afirmatiu, quina és la previsió per fer pública aquesta informació?

L'INCIDENT D'ASCÓ REOBRE EL DEBAT DE LA INSEGURETAT DE LES CENTRALS NUCLEARS

El passat 11 de juny va tenir lloc al Congrés la compareixença, a porta tancada, de la Ponència del CSN per explicar la fuga d'Ascó I. Recordem que la central nuclear Ascó I va patir a finals del novembre de 2007 una fuga de partícules radioactives fora del recinte de la central, informació que no va transcendir a l'opinió pública fins el passat 5 d'abril.

El diputat i portaveu d'ICV al Congrés, Joan Herrera, en declaracions posteriors a la compareixença, va qualificar d'insuficients les explicacions de la presidenta del Consell de Seguretat Nuclear (CSN), Carmen Martínez Sen, i l'ha emplaçat a millorar els sistemes de ventilació, el disseny de la planta i els pòrtics de sortida a Ascó I.

Herrera també va dir que "No entenem que davant un titular de la central que amaga deliberadament informació, la planta hagi seguit funcionant". També va traslladar a la presidenta que "els mesuraments es facin segons el protocol del Ciemat, que diu clarament que

aquests mesuraments no poden ser iguals per a treballadors que per a públic en general" en referència a la presència de grups d'escolars a la central tot i estar-se produint una fuga.

Així mateix, el diputat ecosocialista va subratllar que l'incident a la central nuclear "posa de manifest la falta de cultura de seguretat del titular que ha alterat els mesuraments, que va ocultar informació i que de forma deliberada i negligent va actuar ocultant informació sabent el què passava". Per Herrera, es tracta de la "responsabilitat de la indústria més "chapucera" d'Europa i amb aquest tipus d'indústria hem de ser bel·ligerants".

El portaveu d'ICV va criticar davant Carmen Martínez que la compareixença hagués estat a porta tancada a petició de la presidenta i per la votació a favor de tots els altres grups, excepte de Joan Herrera. El diputat d'ICV també va lamentar que la presidenta del CSN no doni explicacions en el Parlament de Catalunya.†

L'ONU PREMIA LA POLÍTICA DE PARTICIPACIÓ

RECONEIX LA TASCA PIONERA DEL GOVERN DE LA GENERALITAT

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura, el secretari general del Departament, Josep Vendrell, i el director general de Participació, Marc Rius, van recollir el passat 23 de juny el màxim guardó que atorguen les Nacions Unides a iniciatives de foment de la participació ciutadana en la presa de decisions polítiques.

El Premi al Servei Públic l'atorga la Divisió d'Administració Pública i Gestió del Desenvolupament del Departament d'Assumptes Econòmiques i Socials de les Nacions Unides. El premi l'ha guanyat la Direcció General de Participació Ciutadana en l'apartat "Impuls de la participació ciutadana en el procés d'elaboració de decisions polítiques mitjançant mecanismes innovadors".

Joan Saura va declarar que "la participació és imprescindible i aquest reconeixement ens dona molta més força per continuar treballant en aquesta mateixa direcció" i va afegir que "sense participació no es pot governar, perquè estem davant de problemes complexos que necessiten respostes complexes i participatives". En aquests quatre anys s'han tirat endavant 500 projectes de participació amb els ajuntaments i s'ha modificat la Llei d'Iniciativa Legislativa Popular perquè amb moltes menys signatures la ciutadania pugui fer arribar propostes al Parlament. Respecte això Saura va afirmar que "volem que la majoria de lleis que el Govern aprova i presenta siguin resultat de processos participatius" i va remarcar que "és molt important crear una cultura en govern català, perquè tot allò que s'ha de decidir no es pot fer sense processos de participació".

Marc Rius, Josep Vendrell i Joan Saura, recollint el premi de les Nacions Unides

Foto: Natàlia Torrent

SAURA VIATJA A XILE PER RECUPERAR LA MEMÒRIA DEMOCRÀTICA I LA CONDEMNNA A LA DICTADURA DE PINOCHET

Saura davant el monument a Salvador Allende Foto: Natàlia Torrent

Després que Saura rebés el premi de l'ONU a Nova York, va viatjar a Xile per realitzar activitat institucional al voltant de la recuperació de la memòria històrica xilena i per establir col·laboració entre els governs xilè i català en aquest àmbit.

A Xile, Joan Saura, va signar un acord de col·laboració amb Villa Grimaldi, antic centre de detenció i tortura durant la dictadura de Pinochet avui convertit en Parc per la Pau.

La Villa Grimaldi des del 1974 va funcionar com a centre de detenció, tortura i desaparició de persones. Hi van ser detingudes 4.500 persones, de les quals 226 van desaparèixer. Saura va explicar que el centre xilè de Villa Grimaldi i la Generalitat, a través del Memorial Democràtic "compartiran experiències i iniciatives per recuperar la història de l'exili català a Xile i el xilè a Catalunya". Per Saura, els dos centres comparteixen objectius: "no acceptar l'oblit, reivindicar els valors democràtics i fer un reconeixement a tots els qui van lluitar per la democràcia i la llibertat".

El conseller també es va reunir amb Isabel Allende, filla de l'expresident Salvador Allende, en el Museu de la Solidaritat, on van inaugurar l'exposició fotogràfica Ausencias. En la inauguració de la mostra, centrada en les desaparicions durant la dictadura argentina, Saura va assegurar que "Catalunya i Xile tenen un objectiu comú: dir no a l'oblit, proclamació dels valors de la democràcia i la llibertat, reconeixement als qui van lluitar per aquest valors i justícia".

En l'acte, que va reunir personalitats com el ministre de Defensa xilè, Juan Goñi, o la vídua de Victor Jara, Isabel Allende va assegurar que "en els temps d'avui calen homes com Allende, amb principis, que lluitin per ells, que se la juguin i que fins i tot morin pel seu poble". Allende va insistir en la necessitat de recordar i va felicitar el Govern català "per la seva disposició a lluitar per la memòria i no oblidar". En la seva darrera jornada a Santiago, Saura va presidir un homenatge als exiliats catalans morts a Xile, acompanyat d'un grup de representants del Casal Català, es va desplaçar al cementiri principal de Santiago i va fer una ofrena floral al Memorial Allende i al mausoleu dedicat a l'expresident Aguirre.

INTERIOR I UNESCOCAT SIGNEN UN CONVENI PER A LA PROMOCIÓ DELS DRETS HUMANS EN L'ÀMBIT POLICIAL

El conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura, i el director d'Unescocat, Centre UNESCO de Catalunya, Miquel Àngel Essomba van signar el passat 13 de juny un conveni de col·laboració per treballar conjuntament en la gestió de la diversitat i la promoció dels drets humans en l'àmbit policial. El conveni preveu el desenvolupament de programes i recerques sobre els drets humans que incideixin en la formació policial dels cossos de seguretat que conformen la Policia de Catalunya. En aquest sentit, es promouran projectes educatius concrets, de sensibilització i recerca en relació als drets humans i la policia. Miquel Àngel Essomba va destacar "l'especial rellevància i transcendència del conveni per Unesco Catalunya" ja que "a través seu col·laborem amb el Govern de Catalunya a difondre i donar a conèixer al conjunt de la societat general i també a determinats sectors professionals específics en particular el valor inestimable dels drets humans".

Per la seva banda, Joan Saura va afirmar que la voluntat del Departament és que "la formació policial tingui com a eix central el respecte dels drets i les llibertats que, en aquests moments, és fonamental per a la diversitat de la nostra societat, així com també per al coneixement a fons de la diversitat cultural i religiosa del nostre país".

ELS MOSSOS INTENSIFICARAN LA SEVA LLUITA CONTRA ELS DELICTES DE CARÀCTER HOMÒFOBIC I TRANSFÒBIC

Joan Saura va aprofitar la IV Conferència Europea de Polícies Gais i Lesbianes, que va tenir lloc a Barcelona el passat 3 de juliol, per explicar el Protocol d'intervenció policial en fets delictius motivats per l'orientació afectiva sexual i la identitat de gènere de la víctima. Aquest protocol, pioner a l'Estat Espanyol, ha estat coordinat amb la Fiscalia de Catalunya i amb el Pla Interdepartamental, que determina com agressió homòfoba qualsevol delictes o falta en què la motivació de l'autor sigui l'orientació afectiva sexual o la identitat de gènere de la víctima: gais, lesbianes, bisexuals o transsexuals.

Els objectius del protocol són en primer lloc, identificar correctament aquests fets delictius motivats per l'homofòbia o la transfòbia, donat que bona part d'aquests delictes no són denunciats; en segon lloc, donar la resposta i el tractaments adequats una vegada detectats; i en tercer lloc, aconseguir que, en cas de judici, hi hagi més elements per a que el jutge pugui apreciar l'agreujant per orientació sexual. Per difondre el protocol i fomentar les denúncies, Interior ha deïtat 100.000 tríptics informatius amb el lema "Denuncia la homofòbia" i es faran reunions amb associacions i entitats dels diferents col·lectius homosexuals.

EL DEBAT DE LA LLEI D'EDUCACIÓ

Dolors Camats
Diputada d'ICV al Parlament

Si en l'anterior legislatura la signatura del Pacte Nacional d'Educació va representar una de les principals fites sectorials i també polítiques del Govern tripartit, la Llei d'Educació de Catalunya ha de ser-ho en aquesta legislatura.

La forma en la que es tira endavant l'aprovació de la llei no deixa de tenir importància política, ja que la necessitat de sumar consensos en el cas de la LEC és imprescindible. No es pot pretendre l'aprovació d'una Llei d'Educació sense que els membres de la comunitat educativa es vegin capaços d'assumir-la, és ben cert que el suport unànim és impossible però per ser un instrument eficaç, una eina útil per millorar el sistema educatiu a Catalunya -i això és el que ha de ser aquesta llei- cal que com a mínim els col·lectius més implicats no hi estiguin en desacord. Des d'ICV estem disposats a construir el consens i sumar-nos a l'acord polític que faci possible la LEC però no a qualsevol preu. Volem una Llei d'Educació sí, però no una Llei qualsevol.

Està clar que una cosa és la gestió del Departament i una altra ben diferent el debat de la Llei, però el Departament d'Educació té certament un gran repte per recuperar el clima necessari que farà possible tenir una LEC amb un aval majoritari de la comunitat educativa.

Perquè a aquestes alçades des de la presentació del text, el debat generat és ja molt alt. Aquesta no hauria de ser una mala notícia d'entrada; que pensar i legislar sobre educació sigui un tema d'interès al país hauria de demostrar que preocupa i que l'enèsim anunci d'una aposta per l'educació va de veres, però malauradament el debat actual és tant una mostra d'aquest interès com una evidència d'un pas enrere després dels acords del Pacte Nacional d'Educació signat el 2006. Aleshores es van signar compromisos que van permetre establir la confiança necessària entre tots els actors (o gairebé tots) per avançar en la mateixa direcció.

EL PNE establia acords sobre les obligacions del Govern en els propers anys, bàsicament compromisos econòmics en diverses direccions: millora de les condicions de treball del professorat a l'escola pública (augment de plantilles, reducció d'hores lectives) i concertada (equiparació de les condicions laborals), inversió clara per la gratuïtat (llibres de text, contractes-programa amb les escoles concertades...) o extensió de les activitats més enllà de l'horari lectiu.

S'ha avançat en aquestes despeses, però no prou i avui la confiança està més malmesa que abans de començar el procés de la llei. Està clar que una cosa és la gestió del Departament i una altra ben diferent el debat de la Llei, però el Departament d'Educació té certament un gran repte per recuperar el clima necessari que farà possible tenir una LEC amb un aval majoritari de la comunitat educativa.

Perquè tot plegat ha de significar l'aprovació de la primera Llei d'Educació catalana. Estem davant d'una llei "de país" com no ens cansem de repetir uns i altres, és a dir d'una llei que vol amplis consensos però sobretot que articula el model de país i de govern que volem, aquesta no és una llei sectorial. Així sembla que ho ha entès CiU des de sempre, per això mai ha estat capaç de fer -i m'atreviria a dir que mai ha volgut fer- una Llei d'Educació catalana tot i haver tingut les competències i les majories (fins i tot majoria absoluta) per aprovar-la.

Convergència, per una banda, i Unió, per l'altra, no haguessin estat capaços de posar-se d'acord en una llei que posés negre sobre blanc la seva aposta per respondre des de l'oferta privada a la demanda educativa, la inexistència de la planificació, l'abandonament dels ajuntaments davant de les noves demandes educatives -quan no la confrontació amb els poders locals- o la traducció de la seva pràctica a les aules en un text, sense provocar la contestació radical de la comunitat educativa i el rebuig de part del seu electorat. Els governs de Pujol van preferir viure subsidiàriament amb les lleis espanyoles i actuar a cop de Decret i d'aplicacions a mitges de les seves pròpies normes.

El nou marc competencial de l'Estatut ens permet i gairebé ens obliga a no defugir més aquesta possibilitat legislativa, i des d'ICV som conscients que en el rerefons del debat educatiu un cop més hi trobem el debat ideològic. Un debat nacional, que inclou el model d'escola catalana i el model lingüístic, un debat polític que per ICV ha d'estar centrat en l'impuls de l'escola pública i el paper de la iniciativa social que a Catalunya ha de tenir un paper important, un debat social que inclou l'aposta per l'educació al llarg de la vida, la participació de les famílies o l'extensió dels drets educatius, un debat institucional, per definir el paper dels ajuntaments com a administració educativa i un debat econòmic, per garantir la inversió necessària en educació.

Des d'ICV no defugirem aquests debats en el marc de la LEC. Més enllà de la mera proposta organitzativa del sistema educatiu, de la gestió i el dia a dia, volem debatre les idees i els valors que hi ha implícits, els principis de fons que s'amaguen al darrere de les propostes concretes.

Per això defensem l'autonomia dels centres, també en la gestió i en canvi hem rebutjat de ple la possibilitat de la gestió privada dels centres perquè estem convençuts que la gestió pública també pot ser eficaç, moderna i de qualitat. Per això defensem les zones educatives com a element descentralitzador i de proximitat i innovació. Per això defensem l'avaluació com a element de millora permanent. I per això tenim clar que no es tracta de fer una llei contra ningú, però sí clarament una llei que aprofiti el consens generat pel PNE al voltant de la idea del Servei Públic d'Educació per convertir anys de donar-se l'esquena, quan no d'hostilitat, entre parts de la comunitat educativa, en una aposta sincera i conjunta per la millora de l'educació, tant en la igualtat com en la qualitat. Per això volem també diferenciar clarament entre aquella escola concertada amb vocació de servei públic i aquella que pretén ser elitista amb diners públics. Aquesta és la bondat del Servei Públic d'Educació, que és l'espai per trobar responsabilitats compartides i drets garantits.

El Govern de la Generalitat, i no només el Departament d'Educació, té al davant la possibilitat de demostrar amb la LEC que no és igual qui governa a Catalunya i alhora oferir el consens necessari per garantir l'estabilitat que ens permeti la cohesió i la qualitat desitjades.†

LES BASES DEL NOU FINANÇAMENT, "ABSOLUTAMENT INSUFICIENTS"

Una setmana després de que el Govern català fes públic el seu estudi sobre el dèficit fiscal, que va quantificar en un 9,8 del PIB català, el Govern de l'Estat va fer públics els seus càlculs sobre les balances fiscals: entre un 6,38% i un 8,70% del PIB català del 2005, segons les dades que va presentar el secretari d'Estat d'Hisenda i Pressupostos, Carlos Ocaña i que difereixen sensiblement a la de l'Estudi presentat pel Govern de Catalunya. Després de conèixer aquestes xifres, la portaveu d'ICV Dolors Camats, va destacar que "les dades demostren que les crítiques que sempre ha rebut Catalunya per manca de solidaritat estan totalment fora de lloc". Camats va deixar clar que les dades demostren que Catalunya ha estat patint un desequilibri que el nou sistema de finançament ha de corregir.

Precisament dos dies després que el Ministeri d'Economia fes públics les balances fiscals, el Ministre d'Economia Pedro Solbes va explicar les bases per a la negociació del nou finançament. Com a resposta a les bases de negociació presentades per Solbes, el portaveu parlamentari d'ICV-EUiA, Jaume Bosch, va lamentar que la proposta sigui "ambigua i genèrica i del tot insuficient per configurar la negociació amb Catalunya". Bosch va assegurar que Solbes "no ha presentat cap tipus de bases sinó que només ha tingut la intenció d'escenificar que s'està respectant els terminis, però estem molt lluny de l'acord i encara no hi ha res sobre la taula que ens faci ser optimistes, encara hi ha tres setmanes per acabar de pactar l'acord, si volen aplicar l'Estatut ho hauran de demostrar amb fets i no només amb paraules.

Cal recordar que el nou finançament de Catalunya emana de l'Estatut de Catalunya, que fixava el proper 9 d'agost com a la data límit per definir el nou sistema de finançament, termini que previsiblement s'incomplirà, donat que no hi ha temps per enllestir la negociació Estat-Generalitat abans d'aquesta data. Bosch va recordar que "l'Estatut és una llei en vigor, per la qual cosa l'Estat espanyol està obligat a complir-lo sense necessitat d'unanimitat en cap assumpte". Finalment, Bosch va dir que les negociacions amb Catalunya han de ser de caràcter bilateral, "perquè els acords unànims no poden ser condicionants del nou Estatut". ICV participarà en la cimera proposada pel conseller d'Economia, Antoni Castells, per unir els partits catalans. "Cal una àmplia unitat de les forces polítiques catalanes per plantar cara i demanar el compliment de l'Estatut", va concloure Bosch.†

ICV I EPM ESTUDIEN CONSTITUIR-SE EN FEDERACIÓ

ES CREA UNA COMISSIÓ QUE ESTUDIARÀ LA RELACIÓ

El Consell Nacional reunit a Mollet del Vallès el passat 5 de juliol, va aprovar crear una comissió mixta que treballarà per crear un nou marc jurídic de relació entre Iniciativa per Catalunya Verds i les Enteses de Progrés Municipal (EPM) que treballarà en els pròxims mesos per confluïr en un nou marc jurídic de relació que probablement es traduirà en una federació entre els dos partits polítics.

El president d'ICV, Joan Saura, va valorar que "la confluència d'ICV amb EPM significarà afegir un capital polític nacional importantíssim".

De la seva banda, el president d'EPM i alcalde de Sant Pere de Torelló, Jordi Fàbrega, va declarar que es tracta "d'obrir un horitzó ecosocialista" amb un "accent ecològic i territorial més enllà de

la realitat metropolitana", que "aposti de manera decidida per l'exercici del dret a l'autodeterminació".

Cal recordar que les EPM tenen 14 alcaldies, 145 regidors i 14 consellers comarcals a Catalunya. En les darreres eleccions municipals de 2007 ICV i EPM van tenir 82 candidatures presentades conjuntament de les quals 61 van obtenir representació.

Saura i Fàbrega, es van mostrar molt satisfets perquè l'organització ecosocialista i la municipalista alternativa arribin a un acord definitiu en les respectives assemblees d'EPM, al setembre, i d'ICV, el 22, 23 i 24 de novembre.

Precisament en el mateix Consell Nacional es va aprovar per unanimitat la carta de convocatòria i el reglament de la 9a Assemblea Nacional d'ICV.†

Joan Saura i Jordi Fàbrega, en roda de premsa després del Consell Nacional del dia 5 de juliol

EL PARLAMENT APROVA LA RECOLLIDA SELECTIVA DE TOT TIPUS DE RESIDUS

Es tracta, d'una banda, de la llei de modificació de la llei 6/93 reguladora de residus i, de l'altra, de la llei de finançament de les infraestructures de gestió de residus i dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus. Els dos projectes de llei s'adeqüen a les directrius europees sobre recollida selectiva i tractament de residus, que posen èmfasi en la prevenció, la reutilització i la recuperació tant material com energètica prèvia al tractament final dels residus.

El projecte de llei de modificació la llei bàsica de residus, que s'ha aprovat per unanimitat al Parlament, regula una de les novetats més rellevants que aporten

les dues noves lleis, que és la implantació de la recollida selectiva de tots els residus a tots els municipis de Catalunya, independentment del seu nombre d'habitants. L'aprovació de la llei comporta la creació del Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals.

Aquesta eina racionalitza la planificació al territori de les infraestructures de tractament, en funció de les necessitats existents i establirà com es compensarà a les administracions locals que tinguin al seu territori plantes de residus especials de serveis públics. Així mateix, la llei de finançament d'instal·lacions i cànon, aprovada

per majoria al Parlament, estableix la regulació de l'obligació de la Generalitat de Catalunya de finançar les infraestructures de gestió de residus municipals. S'estableixen noves figures tributàries, els cànon, que sempre retornaran als municipis i no han de suposar un increment de la taxa d'escombraries.

El destí d'aquests cànon serà d'un 50% en inversions en el foment de la recollida separativa de residus. El 50% restant s'invertirà en la recollida selectiva en origen de matèria orgànica, en la recollida selectiva i reciclatge d'altres residus, i en campanyes de sensibilització ambiental.†

CAMIL-LA MARTÍ

Anfruns Llobet
En nom d'ICV Gelida

La Camil-la Martí va morir el passat dimarts 17 de juny a la matinada, a l'edat de 55 anys. Després de més de cinc anys de lluita contra el càncer, finalment aquest va poder amb ella. De fet, quan va acceptar encapçalar la

llista d'ICV per Gelida, ella ja ens deia que la seva salut seria un handicap, tot i així tots els companys la vàrem animar a fer-ho, perquè sabem que ella era la millor candidata, i així es va demostrar, vam aconseguir representació municipal després de més de 25 anys sense ser-hi.

Ella estava molt animada amb aquesta nova funció de regidora i s'hi va dedicar els darrers mesos de la seva vida amb gran entusiasme i eficàcia, com va explicar fa dos mesos a una entrevista publicada al Treball.

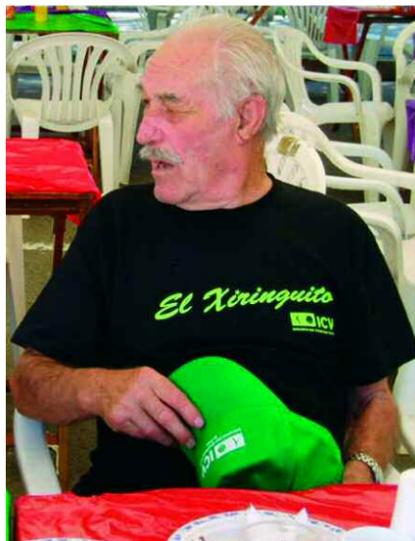
Militant del PSUC en la seva joventut, mai va deixar de sentir els ideals de la lluita per la justícia, la igualtat i la democràcia. La seva malaltia la va apartar de la seva professió com a catedràtica i directora d'Institut, i així va poder dedicar-se a la política local en el seu poble, com a ella li agradava.

De ben segur que el seu pas per l'Ajuntament, haurà sigut tan breu com intens i deixarà una empremta que recordarem molt temps.

CAMARADA CONSUEGRA

José Gómez Barriga
En nom d'ICV El Prat de Llobregat

El dia 26 de febrer, i de forma inesperada, va morir el camarada Bienvenido Consuegra. Fill d'un afusellat per defensar la República, represaliat amb presó pel franquisme per la seva pertinença comunista, sempre militant del PSUC i d'ICV, per això quan parlem de Consuegra parlem d'esquerres amb majúscules.

Aquesta data per a nosaltres, els que formem l'agrupació d'ICV del Prat i molt especialment per als que venim de la cultura psuquera -forma col·loquial amb la qual se'ns denomina als històrics-, serà sempre inoblidable.

A la vida i molt especialment a la política, a més dels debats i del treball quotidià -activitats aquestes pròpies de Consuegra- també s'hi fan bons amics, amics irremplaçables, als quals se'ls pot anomenar amics per a sempre.

Els amics quan marxen solen estar gairebé sempre en el record i no hi ha cap dubte que hi ha situacions que els tenim mes presents que unes altres. Al Prat hi ha diverses dates en què recordarem el company i el camarada, però sobretot recordarem l'amic: quan l'organització realitza algunes activitats polítiques (campanyes electorals, estand de Festa Major o aquesta paella popular que cada any solem fer al principi d'estiu). Aquest any la primera activitat que arriba és la paella que farem un dia d'aquests. Penso que serà molt difícil per a alguns, i gairebé impossible per a uns altres, no tenir present l'amic

(per les característiques del personatge, pel seu activisme, per la seva forma d'empenyar quan ho crea oportú); crec que una persona d'aquestes dimensions humanes no pot passar desapercebuda en un acte com aquest.

El meu missatge és clar i penso que és compartit pel conjunt de l'organització: company i amic Consuegra, encara que la teva cadira estigui buida, no et preocupis. Avui ocupes més espai que mai, estàs en el pensament de tots nosaltres, a cada cadira hi ha un bocí de tu i a cada taula un record col·lectiu que gairebé ens fa creure que estàs entre nosaltres.

És possible que aquest any la festa sigui una mica menys d'esquerra perquè, indubtablement, serà menys festa. Els psuqueros, els d'Iniciativa, en definitiva l'agrupació del Prat et seguirem recordant sempre.†

ICV I JEV A LA MANIFESTACIÓ DEL DIA DE L'ORGULL

CELEBREN DOS CONCERTS DE CARÀCTER LÚDIC I REIVINDICATIU

Sota el lema "STOP Homofòbia i Transfòbia al nostre país, a Europa, arreu" ICV i JEV van participar a la manifestació reivindicativa, organitzada pel col·lectiu de Lesbianes Gais Transsexuals i Bisexuals (LGTB) per aconseguir una igualtat social. També es va organitzar el festival "Porque tú lo vales".

Imatge de la capçalera d'ICV a la manifestació del dia de l'Orgull LGBT, a Barcelona

Una delegació d'ICV i JEV encapçalada pel responsable d'Organització, Màrius Garcia, les diputades d'ICV-EUiA al Parlament, Laura Massana i Laia Ortiz i el coordinador nacional de JEV, David Cid va assistir a la manifestació en motiu del Dia de l'Orgull LGBT de Barcelona. Sota el lema "STOP Homofòbia i Transfòbia al nostre país, a Europa, arreu" ICV i JEV es van sumar a les reivindicacions del col·lectiu LGTB

per aconseguir una igualtat social. "La igualtat en els drets civils, tot i suposar la igualtat social no significa la igualtat real. Encara tenim molta feina per fer", va recordar Màrius Garcia, alhora que va afirmar que "avui 28 de juny és un bon dia per sortir al carrer i recordar a tothom que és feina de totes i de tots aconseguir una societat on cap col·lectiu estigui discriminat per cap raó, tampoc per la seva orientació sexual".

JEV va organitzar també el Festival "Porque tú lo vales" que va tenir lloc els dies 5 i 10 de juliol a la sala KGB. La coordinadora nacional de JEV i diputada d'ICV-EUiA al Parlament, Laia Ortiz i el responsable de Llibertats sexuals de l'organització juvenil, Eduard Urtasun, van explicar el perquè de fer aquests concerts, en motiu del Dia de l'Orgull que es va celebrar el dia 28 de juny. Sota el lema "Porque tú lo vales", el festival va tenir un caràcter lúdic però també reivindicatiu. Ortiz va deixar molt clar "que el concert va ser obert a tothom, tothom s'hi va sentir còmode. El que hem pretès amb aquest lema és donar força a una reivindicació com la de l'Orgull, en un concert que engloba a tothom". "La igualtat i llibertat respecte de les relacions, és el que es vol reclamar des d'aquest festival reivindicatiu de l'orgull GLBT (gai-lesbià-bisexual-transsexual), el festival reivindica també la celebració de l'Orgull GLBT a Catalunya amb una gran trobada músicofestiva a preus populars", va explicar Ortiz. Així mateix, la diputada ecosocialista va explicar que "el concert sigui a Barcelona no és trivial: no pot ser que només Madrid capitalitzi el moviment de l'Orgull.

JEV apostem perquè a Barcelona el moviment també tingui força". El concert va tenir com a convidats a la festa del dia 5 Roberta Marrero, estrella transgènere i cap de cartell juntament amb La Prohibida, Sover DJ, i Les Fatales que van omplir la sala KGB de Barcelona. El 10 de juliol el concert va anar a càrrec de Lorena C.

JORNADA DE FORMACIÓ DE NOUS ADHERITS I NOVES ADHERIDES

El dissabte dia 17 de maig va tenir lloc a Barcelona la primera sessió de formació de nous adherits i noves adherides.

Una quarantena de persones van assistir a la Jornada on els i les dirigents d'ICV Màrius Garcia, Jaume Bosch, Marc Rius, Laia Ortiz, Mercè Claramunt i Joan Saura van explicar en què consisteix la nostra organització, tant com s'organitza com quins són els seus fonaments ideològics, el funcionament de Joves d'Esquerra Verda o Dones amb Iniciativa.

Aquesta és la primera Jornada d'altres que es faran regularment per tal que els nous i les noves militants sàpiguen com és l'organització.

ECOSOCIALISME I DISTRIBUCIÓ DE LA RIQUESA

Antoni Puig Solé
Sectorial d'Economia i Treball

La manera d'actuar en relació amb la distribució de la riquesa constitueix un dels indicadors que ens permet identificar els diferents projectes polítics.

La dreta neoliberal proposa conservar l'actual repartiment injust de la riquesa, i fins i tot desviar-lo encara més en detriment dels assalariats. El seu postulat central és la minimització del cost del treball (salari directe + cotitzacions socials). Això, juntament amb les privatitzacions generalitzades i amb la disminució dels impostos que han de suportar els poderosos, permetria, segons els seus dogmes, superar els mals de la situació econòmica.

El postulat socialdemòcrata comparteix una part dels plantejaments neoliberals però alhora intenta crear-se una identitat diferenciada tot impulsant algunes millores puntuals a través de les polítiques socials.

La seva visió sobre la creació i el repartiment de la riquesa ja va ser plantejada fa uns anys per Felipe González: primer s'ha de crear; després ja parlarem de com es reparteix, va afirmar, de manera categòrica.

Escindir creació i repartiment de la riquesa de forma cronològica és una temeritat. La riquesa es distribueix en forma de rendes (del treball i del capital) a mesura que es va generant. Amb posterioritat, l'única cosa que es pot fer és redistribuir-ne amb les polítiques públiques una petita porció que ha de ser recaptada prèviament amb els impostos.

El postulat ecosocialista podria ser formulat així: no podem tractar els temes econòmics desvinculant-los del repartiment primari de la renda. En aquest tema no podem mostrar-nos indiferents: hem de prendre partit. La nostra actuació política busca afavorir les rendes del treball. Els esforços els encaminem a aconseguir la millora dels salaris, l'ampliació de la protecció social i a garantir majors nivells d'ocupació. Però amb això no n'hi ha prou. A més a més, calen polítiques progressistes que permetin una redistribució favorable a l'equitat social a través de la recaptació fiscal i de les polítiques públiques.

CAMPANYA CONTRA LA DIRECTIVA DE LA VERGONYA

ICV continua la seva expansió per les xarxes socials d'internet en aquest cas amb una campanya contra la directiva de la vergonya que tindrà especial protagonisme i rellevància a la xarxa.

En el marc de la campanya que porta com a lema "Berlusconi, Sarkozy, i també Zapatero? No a la directiva de la vergonya" s'ha creat un bloc (<http://noaladirectiva-delavergonya.blogspot.com>) on s'ha penjat el manifest contra la directiva de retorns i informacions destacades al voltant de l'activitat institucional i política d'ICV en contra d'aquesta Eurodirectiva.

Com a novetat a la xarxa, s'ha creat una causa al Facebook anomenada "Migrar no es cap delictes, no a la directiva de retorns" amb l'objectiu d'exigir al Govern espanyol que rectifiqui en la seva posició favorable a la Directiva i animar la resta de forces polítiques, socials i civils a continuar amb la campanya de denúncia d'aquesta Directiva.

No s'ha renunciat, però, a les fórmules clàssiques ja que ICV de forma conjunta amb JEV van realitzar el passat 4 de juliol una acció directa denunciant l'enterrament de l'Europa dels drets humans (foto).

CONSTRUINT ALTERNATIVES

JORNADA SOBRE DRETS HUMANS, PAU I COOPERACIÓ

Els dies 13 i 14 de juny l'àmbit de Moviments Socials, amb el suport de la Fundació Nous Horitzons, va organitzar unes jornades sobre experiències de polítiques públiques en el camp dels Drets Humans, la Cultura de Pau i la Cooperació al Desenvolupament.

Les Jornades, que van ser inaugurades per Jordi Guillot, secretari general d'ICV i president de la Comissió de Cooperació Internacional del Senat des de l'inici d'aquesta legislatura, es van iniciar amb una taula sobre la situació de Colòmbia, tant en l'àmbit polític com de vulneració dels drets humans.

La xerrada va servir també per presentar les experiències que van viure en el seu recent viatge a aquest país la diputada d'ICV, Laia Ortiz, i el responsable de Relacions amb Amèrica Llatina d'ICV, Alex Mañas.

El dissabte va servir per presentar diferents experiències en l'àmbit de la defensa dels drets humans, la cultura de pau i la cooperació al desenvolupament que des d'ICV s'han impulsat des de les diferents responsabilitats de govern tant a nivell local com nacional. Alhora, les organitzacions de la societat civil convidades van marcar el camí i les demandes que des de les diferents entitats i moviments socials reclamen.

Des de la Fundació Nous Horitzons properament es realitzarà una publicació amb el recull de les diferents intervencions de les jornades.†

PRESENTACIÓ DE "LA REVOLUCIÓN Y EL DESEO", DE MIGUEL NÚÑEZ

Miguel Núñez

El passat 18 de juny es va organitzar per part de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona la presentació de la nova edició del llibre "La Revolución y el Deseo" de Miguel Núñez.

En l'acte celebrat al Palau Robert de Barcelona hi van intervenir el conseller d'Interior i Relacions Institucionals i Participació, Joan Saura, el vicepresident de la Diputació, Màrius Garcia, i l'editor del llibre, Juan Castillo. El protagonista de l'acte va ser sens dubte Miguel Núñez que va rebre de nou un merescut homenatge a la seva trajectòria de militància política i social per part de l'auditori.

Tant Joan Saura com Màrius Garcia van destacar el que la figura de Miguel Núñez significa en la història i en la lluita per les llibertats democràtiques, socials i nacionals del nostre país. Per la seva banda, Miguel Núñez va voler destacar el paper de els homes i dones anònims que, tant durant la dictadura com en la transició, van ser fonamentals per avançar cap a la democràcia, més enllà de les figures polítiques més reconegudes. Finalment, Núñez va destacar la necessitat de seguir creient en la política com a element de transformació de la nostra societat, i va reafirmar el seu compromís amb l'esquerra en un moment en què el context europeu i global fa necessari donar respostes a situacions com la crisi alimentària, la crisi econòmica o el canvi climàtic.†

LA COLÒMBIA INVISIBLE

Laia Ortiz
Diputada d'ICV al Parlament de Catalunya

Fa unes setmanes vaig tenir l'oportunitat de viatjar a Colòmbia per tal d'enfortir la tasca d'ICV al país en el marc del pla de treball que tenim marcat per reforçar les nostres aliances amb Amèrica Llatina. En aquest sentit ens plantejàvem diversos objectius: reafirmar les relacions directes entre ICV i el Polo Democràtico Alternativo, aconseguir informació i contactes amb el teixit social de l'esquerra colombiana i assentar les bases perquè des de les institucions on tenim presència puguem col·laborar d'alguna manera en la defensa dels drets humans i la construcció de la pau a la zona.

Aquests són els objectius amb els que partíem però aquests es van ampliar en conèixer la realitat del país de més a prop i per les reiterades demandes de les diferents organitzacions de drets humans i dels propis diputats i diputades de l'esquerra. Els mitjans de comunicació colombians i els mitjans espanyols només parlen d'una part del conflicte. Com si el problema del país fos l'existència d'una banda terrorista que distorsiona el règim democràtic d'Uribe. Aquesta és la versió que ens arriba, la del Govern colombià que alhora coincideix amb la política exterior de Zapatero a la zona.

Nosaltres vàrem poder descobrir una realitat molt diferent que és també la que apareix als informes de les NNUU, d'Amnistia Internacional i del Human Rights Watch. Una situació ignorada per la majoria de països occidentals amb interessos a la zona i que explica, en gran part, l'enquistament d'un conflicte que ha provocat més de 30.000 desapareguts. El mateix nombre de morts que la dictadura d'Argentina.

Colòmbia és un país fascinant i ple de contrastos; climàtics, geogràfics, socials, polítics... però la violència ha estat una constant en els últims dos segles. Actualment no existeix cap generació viva de colombians que hagi viscut en absència de conflicte.

Per il·lustrar la situació en la que viu la població només cal donar algunes dades: El 2007 més de 1.400 civils van morir de manera violenta i hi van haver més de 30.000 desplaçats. El mateix any es van produir 521 segrestos, 150 per part de la guerrilla i la resta en mans de paramilitars. 280 persones van ser executades extrajudicialment per part de les forces de seguretat de l'Estat. Uns 70 representants d'ONGs van rebre amenaces de mort per part dels grups paramilitars. Durant el conflicte més de 2.300 sindicalistes han estat assassinats, la majoria en mans de paramilitars amb el suport del propi exèrcit. Més de 6 milions d'hectàrees de terra han estat robades als camperols per part dels paramilitars durant el conflicte.

Davant aquesta crua realitat s'entén que les institucions governamentals haurien de ser les primeres responsables de construir els ponts, respectar les regles del joc democràtiques i de l'Estat de dret i donar seguretat i protecció a cadascun dels ciutadans i ciutadanes colombians. Però precisament aquest no ha estat el balanç d'aquests sis anys d'Uribisme.

Actualment hi ha 100 congressistes, la majoria dels qual van donar suport a la investidura d'Uribe, inclòs el seu cosí germà, que estan investigats i altres sentenciats per col·laborar amb aquests grups criminals.

Els canvis legislatius i els decrets del Govern han permès que molts dels crims comesos per part dels paramilitars hagin quedat impunes o amb unes condemnes molt reduïdes. D'altra banda, el Govern amb l'ajuda dels mitjans de comunicació assenyalava amb el dit els líders camperols i comunitaris, dirigents estudiantils i sindicals, representants d'ONGs i els acusa de col·laboradors amb la guerrilla. Aquest fet provoca que en molts casos, el propi Govern assenyalava indirectament els objectius dels paramilitars.

Per tant crec que des d'una força d'esquerres com ICV hem de denunciar i condemnar el règim d'Uribe, que està molt lluny de ser una democràcia homologable a moltes altres d'Amèrica Llatina.

Per això també penso que ara més que mai és necessari recordar aquest costat fosc de Colòmbia, aquesta realitat invisible del país. Precisament ara, en un moment que sembla que el rescat d'Ingrid Betancourt ho hagi solucionat tot. Hem de celebrar que els 15 segrestats hagin recuperat la seva llibertat i es trobin en bon estat de salut després del calvari que han viscut.

Però el conflicte colombià no pot caure en l'oblit. Aquest continua més viu que mai perquè les actituds de les parts implicades dificulten l'única solució possible: la sortida negociada del conflicte.†

EL VALLÈS OCCIDENTAL, EL CAMP DE TARRAGONA I LES COMARQUES GIRONINES REALITZEN LES SEVES ASSEMBLEES

Al llarg del mes de juny les tres agrupacions han celebrat les seves assemblees. Hi han hagut diversos denominadors comuns: l'alt nivell d'implicació i participació de la militància, el reconeixement a la feina feta i la combinació de la renovació d'idees amb la continuïtat i estabilitat dels projectes territorials. Els presidents de les tres agrupacions seran els dos reelegits Joan Boada, a Girona i Xavier Boix, al Vallès; mentre que Salvador Matas s'estrenarà al Camp de Tarragona.

Al llarg del mes de juny tres agrupacions territorials han celebrat les seves assemblees: El Vallès Occidental, El Camp de Tarragona i Les Comarques Gironines. Malgrat les especificitats de cada una d'elles, hi ha hagut un denominador comú, que ha estat l'alt nivell d'implicació i participació de la militància, el reconeixement a la feina feta i la combinació de la renovació d'idees amb la continuïtat i estabilitat dels projectes territorials. Els presidents de les tres agrupacions seran els dos reelegits Joan Boada, a Girona, i Xavier Boix, al Vallès; mentre que Salvador Matas s'estrenarà al Camp de Tarragona.

La primera de les tres assemblees va ser la del Vallès Occidental, que va tenir lloc el passat 7 de juny a Valldoreix i va aplegar unes 200 persones. Xavier Boix, portaveu d'ICV-EUiA a Sant Cugat, va ser reescollit com a president. A l'Assemblea també es va aprovar el Balanç de Gestió de l'últim mandat i cinc resolucions sobre temes d'actualitat comarcal: la situació de desacceleració econòmica i model industrial; el model d'infraestructures i mobilitat i la necessitat de noves connexions ferroviàries entre el Vallès i Barcelona; la Llei d'Educació Catalana i el paper dels municipis en el nou Finançament.

Per últim es va aprovar una resolució de Joves d'Esquerra Verda sobre model d'oci nocturn a la comarca.

En aquesta Assemblea, es va escollir la nova Secretaria Política Comarcal -formada per sis dones i sis homes- i la nova Comissió Política Comarcal.

El 14 de juny, Salvador Matas va ser escollit com a nou president de l'Intercomarcal del Camp de Tarragona d'Iniciativa per Catalunya Verds en l'assemblea intercomarcal d'ICV del Camp de Tarragona a la qual van assistir més de 50 adherits i adherides. Matas, actual portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds a l'Ajuntament de Cambrils va ser proclamat president, després d'una votació en què també es va presentar com a candidat Antonio Ruiz de Vila-Seca, i substituït així Lluís Balart, que ocupava el càrrec des del 2006.

Matas va explicar que intentarà aconseguir una major extensió territorial d'ICV al Camp de Tarragona, amb més llistes a les pròximes municipals, recuperant la presència institucional a la ciutat de Tarragona.

La VI Assemblea de les Comarques Gironines es va celebrar el 28 de Juny sota el lema "Som l'Esquerra Verda Gironina". Uns 100 participants van discutir i aprovar els documents estratègics i temàtics i es va escollir la direcció del partit per als propers anys. Joan Boada continuarà sent el president d'ICV a les comarques gironines, amb l'aval de pràcticament la

totalitat dels vots emesos durant la VI Assemblea i de la feina feta durant els 14 anys que fa que ocupa el càrrec. Cal destacar també l'eliminació de la figura del coordinador general, càrrec que fins ara i durant els darrers deu anys ocupava Josep López. López ha deixat el càrrec per incorporar-se a la Delegació d'Interior de la Província de Girona.

També en va sortir una renovada Comissió Permanent, que com a feina imminent tindrà l'execució dels eixos estratègics i temàtics, aprovats en l'Assemblea i elaborats durant els processos participatius. D'aquests en destaca la creació d'un àmbit gironí d'immigració.

Xavier Boix

Joan Boada

Salvador Matas

ELS NOSTRES REGIDORS I REGIDORES

RAFAEL BELLIDO
CERDANYOLA DEL VALLÈS

Té 38 Anys. Regidor de Medi Ambient i Territori des del 2003 i tercer tinent d'alcalde des del 2007.

| Entrevista **Jesús Hernández**

A Cerdanyola, ICV-EUiA governa com a soci majoritari del govern municipal des del 2003, any en què l'Antoni Morral va esdevenir l'alcalde. En aquests 5 anys, a grans trets, quines són les aportacions d'ICV a la política local?

La principal aportació d'ICV a la política local ha estat situar Cerdanyola en el mapa metropolità. La localitat, abans que la nostra força política assolís l'alcaldia tenia l'autoestima molt baixa malgrat la seva potencialitat. El fet d'apostar per tenir un model de ciutat propi, reduir els sòls urbanitzables per consolidar els espais naturals, i que els nous barris siguin exemplars en matèria de sostenibilitat i cohesió social ajuden a què els ciutadans se sentin més identificats amb el seu lloc de residència. Cerdanyola tenia molts déficits, però on més greus son les carències són en temàtiques on ICV està especialment motivada: restauració d'entorns degradats i creació de nous equipaments.

En què creus que més ha millorat la ciutat en aquest temps?

En aquest temps el que més s'ha visibilitzat és la remodelació dels espais públics.

“RESULTA IMPRESCINDIBLE QUE L'ADMINISTRACIÓ AUTONÒMICA INVERTEIXI EN INFRAESTRUCTURES DE TRANSPORT PÚBLIC”

Hi ha hagut una dignificació intensa del centre ciutat i dels dos barris més densament poblats, Fontetes i Banús. La creació del primer carrer de vianants, que coincideix amb el carrer més antic de Cerdanyola, contribueix al reforçament de la identitat col·lectiva. La construcció dels tres primers aparcaments públics soterranis, comportà un exemple de superació d'endarreriments històrics. No obstant, la transformació més gran encara és invisible. És tot l'esforç de planejament urbanístic que comportarà una revitalització de la ciutat, mitjançant noves dotacions públiques i habitatge protegit combinat renda lliure, per assolir un alt nivell de cohesió.

Ets regidor de Medi Ambient i Territori. T'has trobat alguna vegada en incompatibilitat entre les dues àrees que gesticiones?

Sempre havia considerat que aquests dos serveis havien d'estar units en una mateixa àrea. Era important que el pensament ambiental s'inscrís dins de l'acció urbanística, per corregir profundament el rumb.

Malgrat que estem enmig de l'àrea metropolitana i fem frontera amb la ciutat central, i que la pressió immobiliària

és forta, fins i tot en moment de crisi, aconseguirem que el terme municipal assoleixi un equilibri entre la seva trama urbana i el forest. En concret, Collserola i els espais naturals integrats en el connector biològic de la Via Verda representen com a mínim el 50% de la superfície de Cerdanyola.

Quins són els principals reptes de ciutat de Cerdanyola per als propers anys?

Resulta imprescindible que l'Administració autonòmica inverteixi en infraestructures de transport públic. Faig esment especial en la necessitat d'una nova connexió ferroviària amb la ciutat de Barcelona, i que des del Vallès ha de comportar-se com un metro comarcal, que faciliti el transbordament amb les altres línies i els diversos operadors.

També tenim pendent la recuperació del riu Sec, un curs fluvial degradat que travessa el nucli urbà. Una altra gran assignatura és que el Pla Parcial de la Plana del Castell esdevingui una actuació urbanística de referència al país en matèria d'energies renovables i estalvi d'aigua. També és un repte que el Parc de la Ciència situat en el seu interior integri la Universitat Autònoma amb la resta de Cerdanyola.

UN NOU MODEL DE FINANÇAMENT, TAMBÉ PER ALS AJUNTAMENTS

Màrius Garcia

Vicepresident de la Diputació de Barcelona i secretari d'Organització d'ICV

Estem immersos de ple en la negociació del nou finançament per Catalunya que deriva de l'Estatut d'autonomia. No hi ha dubte, la Generalitat precisa de més i millor finançament i els ajuntaments també.

No voldria que aquesta primera afirmació semblés corporativa, res més lluny de la realitat. El món local és i ha estat garantia de cohesió social, equilibri mediambiental i millora de la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes. Els ajuntaments vénen fent aquesta tasca des del primer mandat democràtic però sense la cobertura d'un sistema de finançament adequat per fer front a aquests reptes. El fet de ser l'administració més propeera ha comportat l'assumpció "de facto" d'una sèrie de competències que no són municipals ja sigui per iniciativa pròpia o davant la inactivitat d'altres administracions. Així, els ajuntaments han quadruplicat en els darrers vint anys la despesa per habitant. Hi ha qui situa aquesta despesa "no obligatòria" al voltant del 33% dels recursos municipals.

El fet que augmenti la despesa municipal per habitant és positiu però el que no ho és, i tampoc és just, és que el sistema de finançament local no hagi canviat des de la primera elecció democràtica. Dit ras i curt, els ajuntaments fan més coses amb el mateix finançament de sempre. Sovint hem vist com altres administracions han transferit competències al món local però sense el finançament corresponent. Tot plegat ho demostra el fet que el pes de l'administració local en la distribució del total de la despesa pública continua sent exactament el mateix que ara fa pràcticament 30 anys (13%).

Els representants del món local tenim tota la legitimitat de defensar una revisió a fons del sistema de finançament amb una clara tendència a l'alça dels recursos que ha de garantir ja sigui pel "boom demogràfic", com pel traspàs o assumpció de noves competències, com per l'increment notable de la despesa social que tot plegat ha generat. No podem obviar en aquest punt que molts ajuntaments s'han recolzat en excés en els ingressos provinents del sector immobiliari. Abús que ha provat de retruc un urbanisme depredador que no ha seguit cap patró de model de ciutat.

Una dada important. La Fundació de Caixes d'Estalvis (FUNCAS) estima que els municipis han multiplicat per sis, fins als 6.324 milions d'euros, el seu deute en els darrers set anys. La mateixa FUNCAS reconeix la necessitat de la millora de la capacitat financera dels municipis.

La posada en marxa de mecanismes per resoldre el dèficit financer de l'administració local no pot passar perquè els ajuntaments augmentin la pressió fiscal dels ciutadans i ciutadanes.

Al costat d'aquesta afirmació cal fer-ne una altra: s'ha d'optimitzar al màxim tots els recursos disponibles perquè no servirà de res augmentar-los si aquests no s'administren amb eficiència i eficàcia. Tenim una obligació clara, que els ciutadans tinguin la seguretat que l'administració fa una utilització eficient dels recursos municipals.

Parlem de propostes. El nou finançament ha de dissenyar-se en funció de les competències pròpies i les "assumides" durant els anys com assenyalava abans. El nou model ha de sustentar-se en una reforma dels tributs locals, en l'increment de les transferències no condicionades dels pressupostos generals de l'Estat i en una participació en les principals figures tributàries estatals, com podria ser l'establiment d'un tram local en l'IRPF i en l'IVA. Cal avançar també en la inclusió de la fiscalitat ambiental i afrontar d'una vegada per totes la substitució de l'actual IAE (impost totalment desfasat, inadequat i pràcticament marginal) per una nova figura tributària que gravi l'activitat empresarial.

Sovint hem vist com altres administracions han transferit competències al món local però sense el finançament corresponent.

La Fundació de Caixes d'Estalvis (FUNCAS) estima que els municipis han multiplicat per sis, fins als 6.324 milions d'euros, el seu deute en els darrers set anys.

El nou finançament hauria de permetre també iniciar un anivellament de la càrrega fiscal entre municipis donat que la manca de suficiència financera actual ha produït l'efecte d'un veritable "dúmping fiscal" entre municipis teòricament similars.

En cap cas el debat sobre el finançament local pot suposar un enfrontament entre ajuntaments i Govern de Catalunya. Les dues institucions han de treballar plegades per millorar la qualitat de vida dels ciutadans i de les ciutadanes del país.

Poden els ajuntaments fer front a l'actual complexitat creixent que viuen les nostres ciutats i pobles sense més recursos? La pregunta crec que es respon sola i la conclusió és clara: de cap manera una societat avançada com la nostra pot defugir d'afrontar aquesta debat i donar-hi solucions.†

A PEU DE CARRER 2008

Vic acull la trobada anual del municipalisme d'ICV-EUiA-EPM

Màrius Garcia

La jornada celebrada el passat 19 de juliol va tenir com a tema central la inclusió social i com abordar-la des de la política de proximitat pròpia del municipalisme.

Altres de les qüestions que es van posar de relleu van ser la modernització tecnològica, la participació ciutadana i la sostenibilitat, ja que als diferents tallers van tractar-se experiències de polítiques desenvolupades pels regidors i les regidores d'ICV-EUiA-EPM en aquests àmbits.

Màrius Garcia, president del Grup d'ICV-EUiA-EPM a la Diputació de Barcelona va afirmar que "un any després de les darreres eleccions municipals, l'A Peu de Carrer 2008 ha servit d'espai de trobada per a la gent dels actuals grups municipals de la coalició amb l'objectiu de posar en comú idees i valors que s'estan desenvolupant arreu del país."†

ICV MARTORELL HOMENATJA L'EXREGIDORA TERESA ORDÓÑEZ

El passat dissabte 31 de maig, en un sopar íntim, l'agrupació local d'ICV li va organitzar un homenatge pels 10 anys de treball al capdavant del grup municipal d'ICV a l'Ajuntament de Martorell.

Al càlid entorn del Restaurant Besllum de Martorell, una cinquantena de familiars, amics i companys de partit de la Teresa Ordóñez van compartir un sopar d'homenatge per agrair-li la dedicació, el treball i l'esforç que ha fet al llarg de 10 anys al capdavant del grup municipal d'ICV a l'Ajuntament de Martorell.

El sopar-homenatge va estar ple de sorpreses i aportacions dels presents per resaltar la tasca de la Teresa i la seva aportació a ICV Martorell i al poble en general al capdavant de la regidoria de Medi Ambient en la darrera legislatura.

L'agrupació local va obsequiar-la amb una reproducció en ceràmica de la façana de l'Ajuntament dissenyada i creada per la família Casals.

El sopar va comptar amb la presència del diputat Jaume Bosch, el president d'ICV del Baix Llobregat, Lluís Moreno, i de membres d'altres partits polítics del municipi.†

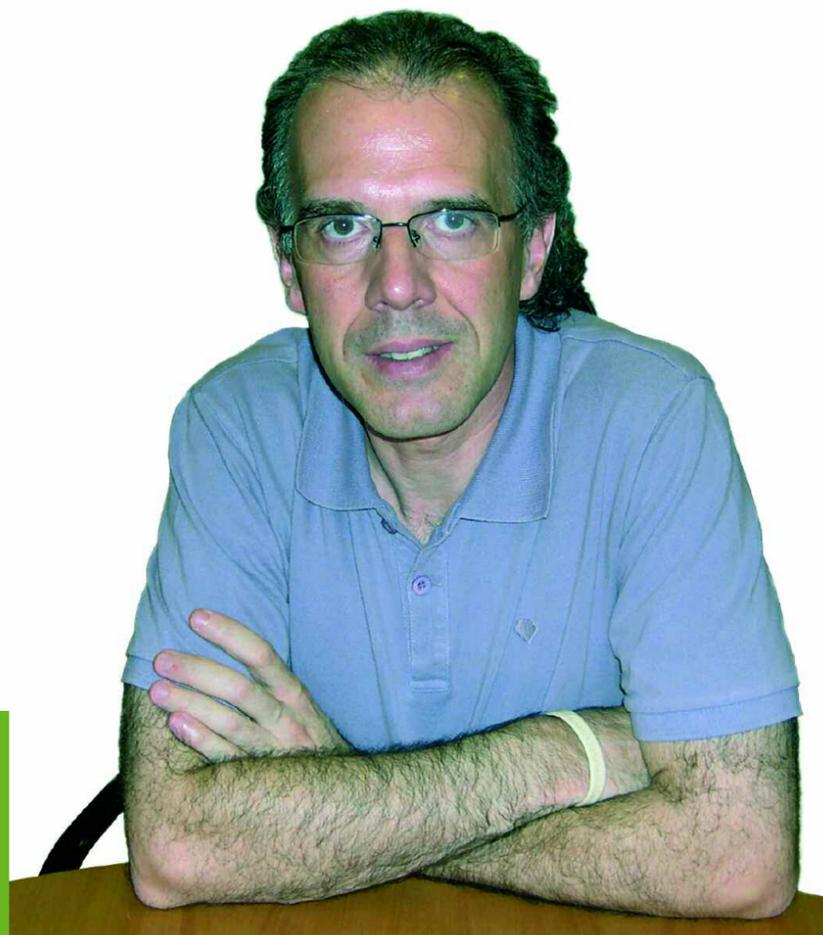

Teresa Ordóñez, recollint l'obsequi que li va fer l'agrupació local de Martorell

RICARD GOMÀ

PRESIDENT DEL GRUP MUNICIPAL D'ICV-EUIA
A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Ricard Gomà té 44 anys, és doctor en Ciència Política i regidor d'ICV a Barcelona des del 2003. Des del passat mes és president del grup municipal d'ICV-EUIA en substitució d'Imma Mayol. És segon tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona i responsable de l'àrea de Benestar Social.

“BARCELONA M'AGRADA...
PERÒ M'AGRADA TAMBÉ TREBALLAR
PER LA BARCELONA QUE SOMIO”

| Entrevista Jesús Hernández

Com encares aquest nou repte de liderar el grup municipal d'ICV-EUIA de Barcelona?

L'encaro des de l'experiència del treball polític i institucional a l'Ajuntament de Barcelona els últims 5 anys, on ICV s'ha fet forta i ha liderat, en bona part, els debats i les polítiques per la construcció social i ecològica de la ciutat. Des del convenciment en el nostre projecte polític d'esquerra verda nacional que situa la transformació social al bell mig de la vida quotidiana de les persones. I també des d'una forta càrrega d'il·lusió personal i de satisfacció per treballar cada dia amb un equip extraordinari de companyes i companys.

En la teva conferència de presentació com a nou president del grup municipal vas fer una crida a la gent creativa i rebel per una Barcelona ecològica i solidària, en què consisteix aquesta crida?

És una apel·lació als valors de l'inconformisme constructiu, com diu un proverbi àrab que m'agrada molt "la millor manera de maleir la foscor és encendre una llàntia". És una crida a tothom qui es rebel·la contra les injustícies, contra tot allò que no ens agrada del nostre entorn i del món. Però no en clau resistencial només, sinó des de la voluntat de construcció d'alternatives agosarades i factibles, des de la imaginació posada al servei dels canvis que volem: l'eradicació de la pobresa, el treball i l'habitatge digne i per a tothom, la mobilitat sostenible, el compromís de Barcelona amb el futur del planeta i amb un altre món possible i necessari.

Sempre t'has caracteritzat per la teva lluita contra l'exclusió social. Creus que en una conjuntura econòmicament complicada com l'actual poden incrementar el nombre de persones en risc d'exclusió social? Amb quines mesures està treballant l'Ajuntament per combatre la pobresa?

Diguem-ho clar, les polítiques socioeconòmiques dels governs de l'Estat, al llarg del cicle de creixement, no s'han orientat a combatre les desigualtats ni la pobresa. Ara, la crisi ja ha començat a afectar les persones i col·lectius més vulnerables. Caldrà redoblar esforços i fer de la solidaritat i la redistribució els eixos vertebradors de qualsevol resposta a la nova situació. Des de l'Ajuntament fa temps que hi treballem. Ja el 2005 vam aprovar el Pla Municipal per a la Inclusió Social i en 4 anys hem aconseguit doblar la despesa social. Ara intensifiquem algunes línies d'actuació: la universalització dels serveis socials bàsics, el programa pobresa zero, la posada en marxa d'una política d'habitatge vinculada a la inclusió social, el treball en xarxa amb les entitats a través de l'Acord Ciutadà per una Barcelona Inclusiva, o l'extensió dels plans comunitaris a 25 barris de la ciutat.

Quins creus que són els principals reptes de futur per a la ciutat de Barcelona? Com és la Barcelona que vols?

Barcelona m'agrada. M'agrada la seva capacitat d'acolliment i convivència, de generar processos de mobilització social, de fer un ús intensiu i comunitari de l'espai públic... però m'agrada també treballar per la Barcelona que somio, molt diferent en tantes coses.

Vull una ciutat on totes les persones puguin realitzar lliurement els seus projectes de vida. Una quotidianitat plena de valors d'emancipació personal i col·lectiva: amb autonomia i igualtat per viure, i amb diferències i fraternitat per conuiu. I això es tradueix en reptes polítics: cal construir un nou discurs urbanístic a Barcelona des de l'esquerra verda, ben articulat a elements d'identitat de barri, d'inclusió i de sostenibilitat. Cal que situem la nova política, la radicalitat democràtica, com a element central del projecte de ciutat pel que val la pena lluitar.

Quin és el paper d'ICV en un Govern sense majoria amb suport extern d'ERC?

És una situació nova per a ICV. L'afrontem, d'entrada, des del nostre compromís amb el Pacte de Govern del 2007, que incorpora molts aspectes que formen part del nostre bagatge polític a Barcelona. Des del treball quotidià en les nostres àrees de govern, que implica tirar endavant polítiques d'esquerres i ecologistes (la declaració de Parc Natural de Collserola, les polítiques d'implantació d'energies renovables, la universalització de l'atenció domiciliària, l'expansió de la xarxa d'equipaments juvenils, el programa municipal per al col·lectiu LGTB, etc).

Però no ens podem quedar aquí. Treballem per impulsar debats i valors de sostenibilitat i justícia social que impregnin el conjunt de l'acció de Govern. Impulem el diàleg i la voluntat d'acord com a forma de fer política. Construïm ponts de participació i debat amb les entitats i els moviments socials. I, per descomptat, confrontem i plantem cara als interessos urbanístics i econòmics dels poderosos i dels qui encara aposten pel desenvolupament del ciment.

Com s'ha de combinar el paper de partit de Govern i de carrer en el cas de Barcelona?

No és gens fàcil, però ha estat i ha de seguir sent un element clau de la nostra identitat com a força política. Volem ser al Govern de Barcelona, però per fer polítiques d'esquerres, ecologistes i de radicalitat democràtica. La gent que representem, que ens vota o que ens mira amb simpatia, vol que transformem la ciutat des de l'Ajuntament, però també ens demana que no cedim enfront de, per exemple, l'urbanisme desarrollista, l'autoritarisme ordenancista, o la vergonya del Centre d'internament d'immigrants de la Zona Franca.

Ser un partit de lluita vol dir avui, sobretot, apostar sense por per la nova política, construir alternatives amb els col·lectius i sectors socials amb qui compartim valors, des de relacions horitzontals i sense cap prepotència, forjant nous aprenentatges per la transformació social i ecològica.

Ricard Gomà, durant la conferència que va oferir el dia que es presentava com a nou president del grup municipal

MES DE JUNY, MES DE LA VERGONYA A LA UE

PREOCUPANTS DECISIONS DES DE BRUSSEL-LES

El mes de juny ha esdevingut força mogut a nivell de política europea. A banda de la repercussió del "no" irlandès al Tractat de Lisboa, hem assistit també a un parell d'aquelles comptades ocasions en què les mirades de l'opinió pública es desvien cap a Brussel·les o Estrasburg.

Raül Romeva Diputat d'ICV al Parlament Europeu
Marc Giménez Portaveu de les Joventuts del Partit Verd Europeu

Malauradament, com ha passat en les darreres vegades que aquest fet ha tingut lloc, no podem fer-ho amb esperança o satisfacció, sinó amb desconfiança i por d'una nova retallada de drets per part de la dreta europea. A més, aquest sentiment és agreujat pel secretisme al voltant d'aquest tipus de decisions, que no fa més que incrementar el desconeixement i la desafecció vers les institucions europees.

Ve al cap en especial la directiva de retorns de la Unió Europea, merescudament anomenada "directiva de la vergonya", que a banda d'haver-se gestat mitjançant acords paral·lels entre representants del Consell i del Parlament a esquenes del procediment formal de codecisió, presenta un contingut més que preocupant. La directiva s'enfoca exclusivament des d'una òptica eurocèntrica de la seguretat, criminalitzant indiscriminadament la immigració i fent cas omís als drets humans.

En el text, que és de transposició obligada als Estats membres, s'hi habiliten mesures desproporcionades com la detenció fins a 18 mesos, la prohibició de readmissió en tot el territori comunitari per un període de fins a 5 anys, la possibilitat oberta de detenir famílies i menors no acompanyats, no s'impedeix que es detinguin sol·licitants d'asil, hi ha insuficiència de garanties per al recurs de les decisions de tornada i internament, i no es garanteix l'assistència legal gratuïta. Cal tenir en compte que aquesta directiva és dels primers passos cap a una política d'immigració comuna, que si bé com a concepte és completament necessària, la manera com s'aborda diu molt del paper que la UE vol jugar al món per eradicar les desigualtats. Les polítiques en matèria migratòria només seran justes i efectives si es plantegen des d'una òptica de responsabilitat global; però sembla que tant la Unió Europea com el Govern espanyol no estan disposats a fer-ho.

Acció directa de Joves d'Esquerra Verda contra la Directiva de la Vergonya

Aquestes propostes d'extrema dreta, que incorren en diverses vulneracions dels drets humans, són les que han rebut el suport al Parlament Europeu no només de la dreta europea, sinó de forces que s'autodenominen d'esquerres, però que no poden dissimular la preocupant deriva que els arrossega cap a posicions més conservadores. Cal recordar que ICV ha estat l'única força política que s'ha posicionat explícitament de manera homogènia com a partit i no només a títol individual i ha fet campanya en contra de la directiva de la vergonya.

Juny també ens ha deparat una sorpresa encara més majúscula. Desagradable, evidentment. I no és altra que la notícia de l'acord al Consell sobre la Directiva del temps de treball, ja coneguda com la "directiva de les 65 hores"

per la intenció que manifesta d'ampliar el límit fixat pel text vigent (48 h) a un màxim de temps de treball setmanal de 65 hores, a la vegada que liberalitza les relacions contractuals en el que és un atac directe a la negociació col·lectiva, ja que deixa en mans dels empresaris la negociació dels horaris amb els treballadors, que quedaran en una marcada situació d'inferioritat. Això suposa un insult a les lluites històriques de les classes treballadores, i la caiguda d'un dret com és el de la jornada de 8 hores, vigent des que fou aprovat per l'OIT des del 1917. És difícil d'entendre l'abstenció del govern espanyol en aquesta directiva, malgrat que posteriorment han declarat posicionar-s'hi en contra.

Així, amb aquest tipus de polítiques que a més representen un atac i una humiliació històrica als treballadors i a les treballadores, polítiques que en comptes d'acollir fomenten el rebuig i la xenofòbia, polítiques irresponsables en definitiva, els pilars del somni de la construcció europea comencen a trontollar.

Esperem que el proper juny de 2009, tinguem més motius per a l'optimisme. Sobretot perquè serà un moment crucial per al futur de la Unió Europea, amb les eleccions al Parlament Europeu, on esperem que ICV hi tingui eurodiputat per poder continuar treballant per fer polítiques d'esquerres i ecologistes també des d'Europa. I com es pot veure ara amb les conseqüències del domini de la dreta a Europa, el resultat d'aquestes eleccions no és gens trivial. Una majoria d'esquerres -de debò- és necessària també a la Unió Europea, i cal que ICV en formi part i continuï com a veu de denúncia real, perquè som l'única força progressista catalana al Parlament Europeu.

TRACTAT DE LISBOA: "NO" D'IRLANDA I ABSTENCIÓ D'ICV AL CONGRÉS

El tractat de Lisboa va ser signat a finals de l'any passat, essent aquest l'any de la ratificació als vint-i-set Estats membres, perquè pogués entrar en vigor l'1 de gener de 2009.

Durant aquest mes de juny, a l'Estat espanyol es va realitzar la votació al Congrés, on va ser aprovat. ICV es va abstenir, per diverses raons, però en resum es considerava per una banda que no es pot donar suport a un tractat que perpetua una concepció neoliberal de la UE, mentre que per l'altra és clar que el contingut del Tractat -que com a tal format no "consitucionalitza" el model- en si representa una millora respecte a les

disposicions de Niça i per tant seria poc comprensible una oposició frontal. Per altra banda, una data clau per al futur del Tractat de Lisboa era el 12 de juny, quan es celebrava a Irlanda l'únic referèndum nacional per ratificar el Tractat.

Va guanyar el "no", amb una molt baixa participació, però amb un marge ampli entre els qui van votar. És important el fet que el "no" el va decantar principalment el vot dels joves, les dones, i la classe treballadora: motius per a la reflexió sobre el rumb que està prenent la UE i sobre el distanciament del projecte quant a la ciutadania.

CONCENTRACIÓ UNITÀRIA CONTRA LA DIRECTIVA DE LA VERGONYA

En ple procés legislatiu de la Directiva de retorns, diferents associacions de la societat civil catalana es van sumar el dijous 5 de juny a la concentració unitària en contra de la "directiva de la vergonya".

Malgrat la important tempesta que va caure sobre Barcelona, més d'un centenar de representants de diferents associacions de l'àmbit d'immigració es van reunir davant la seu de l'Oficina de la Comissió i el Parlament Europeu a Barcelona per protestar sobre les intencions de les institucions comunitàries d'impulsar l'adopció d'una directiva que vulnera els drets humans.

EXPOSICIÓ AL PE: "PER UNA EUROPA ANTITAUURINA"

La setmana del 2 al 6 de juny es va dur a terme una exposició a la seu del Parlament Europeu sota el nom "Per una Europa lliure de taurins", a iniciativa de diversos eurodiputats i eurodiputades verds, liderats per Raül Romeva. Mentre que hi ha sectors socials, malauradament també al PE, que promocionen els espectacles taurins com a un element de cultura genuïnament espanyola, el posicionament d'ICV és clar: la tortura animal no pot ser un símbol d'una cultura que progressa.

La principal atracció de l'exposició consistia en un brau reproduït a escala real de color blanc on els euro-parlamentaris hi estampaven la seva signatura com a mostra de suport a la idea d'una Europa antitaurina.

ELS QUADERNS “EL PENSAMENT I L'ACCIÓ” RENOVEN LA SEVA IMATGE GRÀFICA

Els quaderns monogràfics editats per la Fundació Nous Horitzons renoven la seva imatge gràfica amb la publicació del VI Premi Nous Horitzons, “El biaix de gènere en l'accés als càrrecs polítics”, obra de Tània Verge, i del quadern dedicat a Josep Benet on es reproduïx el debat de la moció de censura de 1982.

La Fundació Nous Horitzons continua la seva renovació gràfica, que va iniciar amb l'actualització del disseny de la històrica *Revista Nous Horitzons*.

Els quaderns *El Pensament i l'Acció* han esdevingut una de les publicacions principals de la Fundació, des del 1999 data en què es va editar el primer número de la col·lecció 9 anys després la col·lecció estrenarà amb aquest número 30 la seva nova imatge gràfica. El canvi s'ha realitzat amb la voluntat de renovar la imatge per fer-la més atractiva i més ajustada al format propi dels quaderns de pensament. La nova línia gràfica dels quaderns modernitza el disseny, ofereix més marges per facilitar la lectura, alhora que introdueix algun element de color més que l'anterior disseny. S'introdueixen novetats, com la foto i el perfil curricular de l'autor o autora del quadern, pàgines a color per a les taules i gràfiques, un enquadernat encolat i amb l'homologació del grapat com fins ara i una imatge diferenciada per a cada portada, ja que actualment només es variava el títol de les portades.

La publicació d'aquest treball és una prova més de l'interès i la innovació de la Fundació Nous Horitzons quant a teorització de les desigualtats de gènere, donat que el treball de Verge és una anàlisi rigurosa de la presència de les dones en la política institucional i de partits.

La Fundació pretén amb la seva publicació dotar de les eines teòriques necessàries per a la feminització tant d'Iniciativa Verds com de la política catalana en general.

SURT AL CARRER EL NÚMERO 189 DE LA REVISTA NOUS HORIZONS TITULAT “JOVES: MÉS ENLLÀ DEL TÒPIC”

La *Revista Nous Horitzons* ha dedicat el seu darrer número a la temàtica de joventut. El monogràfic analitza el context social dels i de les joves, les polítiques públiques que incideixen en les principals necessitats del jovent i les diferents formes de participació que caracteritzen els moviments associatius juvenils.

En aquest sentit “Joves: Més enllà del tòpic” analitza en clau jove, l'educació, el mercat de treball, els costums d'oci, les relacions personals i familiars, la participació social i les polítiques públiques d'habitatge, culturals, afectivosexuals i reproductives.

S'intenta també analitzar l'associacionisme juvenil català, tant les noves fórmules de participació, que poden representar per exemple el moviment okupa, com les més clàssiques, que representen l'escoltisme o altres entitats de lleure. La revista també intenta enriquir el marc teòric sobre la vulnerabilitat dels i de les joves, l'estructura social i les perspectives de cicle vital.

Properament s'editarà un quadern en el que es reproduïx la moció de censura que Josep Benet va presentar a Jordi Pujol el 1982. Amb les introduccions de l'historiador Andreu Mayayo i del portaveu del grup d'ICV-EUiA al Parlament, Jaume Bosch, el quadern pretén recuperar una part de la història recent del nostre país que va suposar la gènesi del pujolisme i de 23 anys de govern de dretes a Catalunya. El proper 17 de setembre al Pati Llimona de Barcelona es realitzarà la presentació d'aquest número sobre la figura de l'excandidat del PSUC.

LA FUNDACIÓ ORGANITZA A CERDANYOLA UN CINE-FÒRUM PER RECUPERAR LA MEMÒRIA HISTÒRICA

La Fundació Nous Horitzons va realitzar a l'IES Banús de Cerdanyola el passat del documental *Bucarest, la memòria perduda* amb la presència del seu director, Albert Solé, fill del polític Jordi Solé Tura. L'acte va comptar amb la presència d'una setantena de persones, molts d'ells alumnes del propi IES.

Albert Solé va parlar de la seva obra com un documental en el que conviuen els seus records de la infància, amb els episodis històrics de la lluita antifranquista i de la que va ser-ne un important activista Jordi Solé Tura, qui amb els anys s'ha vist immers en un altre exili, en aquesta ocasió interior i sense possibilitat de retorn: la lluita contra l'Alzheimer. El polític va ser militant del PSUC a l'interior i més tard a l'exili on va ser locutor de Ràdio Pirenaica, que emetia des de Bucarest.

Al debat posterior es va parlar sobre l'apropiació de la figura de Solé Tura, històric de les lluites antifranquistes i del comunisme català, per part d'alguns partits.

LA LLIBRERIA

LA EUROPA OPACA DE LAS FINANZAS

De Juan Hernández Viguera. Editorial Icaria

Aquest llibre mostra com certes polítiques europees emparen països i territoris catalogats per l'OCDE com a paradisos fiscals que, amb les seves especialitats financeres opaques i d'escassa o nul·la tributació, competeixen avantatjosament com a segons clients de l'eurozona després dels EEUU. Els Estats membres de la UE i les seves economies resulten cada vegada més vulnerables enfront de les finances globals incontrolades, com revela la crisi de les hipoteques subprimes generada per Wall Street. Perquè l'actual institucionalització europea, a més d'accentuar la competència entre els socis per minorar els impostos sobre el capital, genera pèrdues d'ingressos fiscals que amenacen l'estat de benestar, redueix la capacitat per protegir els petits estalviadors i impossibilita el combat eficaç contra el blanqueig internacional dels diners bruts i la corrupció immobiliària.

Juan Hernández Viguera va guanyar el 2007 el premi Nous Horitzons, juntament amb Núria Almirón, pel treball “Per una política responsable contra els paradisos fiscals”.

LA RESPUESTA PACIFISTA

De Miquel Àngel Llauger. Editorial Catarata

Des de la creació de l'Estat d'Israel, i de l'ocupació israeliana del que hauria de ser l'Estat de Palestina, el conflicte entre aquests dos pobles sembla estar en un atzucac, sumit en una inacabable espiral de sang. Les notícies ens parlen de violència i de fracàs dels plans de pau. Resulta molt més desconeguda l'existència de grups que, tant a Israel com a Palestina, lluiten contra la cultura del militarisme i defensen una solució basada en el diàleg i en el reconeixement dels drets dels palestins. Aquest llibre ofereix, en setze entrevistes, una panoràmica del treball i de les propostes de representants de diferents grups pacifistes i de defensors dels drets humans. Homes i dones que, sovint enfrontats a la incomprensió de les seves societats, lluiten contra l'ocupació i defensen que no hi ha solució possible sense reconeixement mutu dels drets; ni pau digna d'aquest nom si no es construeix sobre la justícia.

Miquel Àngel Llauger és diputat dels Verds de Mallorca al Parlament de les Illes Balears.

HABÍAMOS GANADO LA GUERRA

D'Esther Tusquet. Editorial Bruguera

El llibre presenta la burgesia franquista en la Barcelona dels anys quaranta i cinquanta a través dels records de l'autora. No per a tots els barcelonins l'entrada de les tropes de Franco a Barcelona el 26 de gener de 1939 va significar una derrota. Per a la família Tusquets, per exemple, l'arribada dels seus va representar una explosió tal d'alegria que va quedar gravada com el primer record d'una nena de 3 anys. Una part important del llibre precisament explica les impressions de les classes benestants amb l'arribada de les tropes franquistes a la ciutat de Barcelona, que aleshores estava malmesa per la guerra. Les memòries s'allarguen fins als vint anys de l'autora, quan abandona la seva militància en a Falange i pren consciència que no pertany al bàndol dels vencedors, en el que s'ha educat, sinó al que segueix i seguirà lluitant per una major justícia. Un document d'època des d'un punt de vista, el dels vencedors, gairebé infreqüent en la narrativa espanyola, tot això descrit amb una sinceritat i una valentia inusuals, fan d'aquest llibre una obra polèmica.

INICIATIVA CELEBRARÀ LA SEVA CONVENCIÓ DE GÈNERE

El proper 4 d'octubre, en el marc de la 9a Assemblea d'ICV, tindrà lloc la Convenció de Gènere d'ICV. Sota el lema "Dones i homes: compartim les idees, compartim les responsabilitats", abordarem de manera col·lectiva els debats i les propostes polítiques per a la feminització del partit.

| Dones amb Iniciativa

La Convenció és un mandat del Consell Nacional que té l'objectiu d'avançar cap a un aprofundiment democràtic de la nostra organització des del punt de vista de gènere, perquè dones i homes puguem participar en condicions d'equitat en tots els espais i en tots els nivells de la nostra formació. Avui les dones només representen el 33% de l'afiliació d'ICV. Sens dubte, el futur creixement de la nostra organització ha de passar per la incorporació de més dones en tots els àmbits de la nostra formació. Les estratègies per assolir aquest objectiu les debatrem en la Convenció. El resultat dels debats es recolliran a la Convenció i hauran de ser aprovats per la 9a Assemblea d'ICV, en el marc del Pla Estratègic de Feminització d'ICV.

Sabem que la realitat de les nostres organitzacions territorials és diversa pel que fa la participació de dones i homes, tant qualitativament com quantitativament. Aquest fet diferencial afecta també de forma diferent la manera en què les dones estan presents en política. A més a més, per damunt de les diferències territorials, hi ha també una sèrie de factors de la pròpia política que impedeixen la participació política de les dones en condicions d'equitat amb els homes. El procés de diagnòstic que s'ha realitzat a través dels qüestionaris que hem emplenat moltes i molts de nosaltres es tancarà a la Convenció de Gènere amb la presentació dels resultats territorialitzats, de manera que cada agrupació podrà identificar quines són les dificultats que s'han de superar en el camí cap a una organització més equitativa entre dones i homes.

Estem en ple procés preparatori de la Convenció en el que la gent d'ICV s'ha d'implicar activament. Fins ara, ho hem fet de forma individual a través dels qüestionaris de diagnòstic, i ara ho haurem de fer de forma col·lectiva a través de la discussió i proposta del document que s'ha tramès a les agrupacions territorials "I tu què proposes?".

Imatge del Plenari de Dones amb Iniciativa, el passat 11 de juliol

En aquest document es proposen vuit temes de debat en relació a la participació política de dones i homes a ICV, de l'organització dels temps en el si d'ICV, de necessitat de què la perspectiva de gènere s'inclouï de manera transversal en el programa polític d'ICV, de la importància dels espais de dones en política, etc. Sobre aquests temes s'han de realitzar propostes d'actuació.

Aquests mateixos temes els hem plantejat també en un material de mà, un desplegable de vuit postals que rebreu a casa vostra.

Ens podeu fer arribar les vostres propostes a l'adreça de correu ituqueproposes@iniciativa.cat. En pocs dies tindrem activa la pàgina web www.ituqueproposes.cat, on inclourem tota la informació sobre el procés participatiu i sobre la Convenció de Gènere d'ICV del proper octubre.

Esperem la participació de totes i tots en aquest procés i en la Convenció del proper 4 d'octubre. Perquè les dones i els homes d'ICV compartim les idees i compartim les responsabilitats.

L'AVORTAMENT: UN DRET, NO UN DELICTE AVORTAMENT LLIURE I GRATUÏT, JA!

| Dones amb Iniciativa

Des de finals del 2007 estem assistint a una persecució política, judicial, policial i mediàtica de dones que han avortat i de professionals que practiquen interrupcions voluntàries de l'embaràs promoguda per sectors fonamentalistes religiosos i amb el suport dels sectors més reaccionaris de la dreta i de l'església catòlica. Darrerament, l'exigència per part de l'Audiència de Barcelona al Jutjat d'instrucció de facilitar els noms de les dones que van avortar a les clíniques del doctor Morín, amb l'opinió desfavorable de la Fiscalia, és molt preocupant.

Tot plegat està posant de manifest les greus mancances de l'actual Llei de l'avortament que data del 1985. Després de 22 anys de vigència de la Llei, que despenalitzava l'avortament en determinats supòsits, les insuficiències d'aquesta per garantir la protecció jurídica i mèdica de les dones i de professionals sanitaris s'han demostrat més que sobradament.

Es posa en evidència que quan les lleis no connecten amb la realitat i es basen en prohibicions moralistes són lleis que no tenen eficàcia i obren les portes a actuacions il·legals.

La nostra formació té una llarga trajectòria reivindicativa en aquesta qüestió, i a l'Estat espanyol hem portat a terme diverses iniciatives per la despenalització de l'avortament, tot reclamant una nova llei en la que l'únic supòsit sigui la lliure decisió de les dones i perquè l'avortament sigui gratuït i estigui integrat dins la xarxa sanitària pública.

El moviment feminista s'ha tornat a mobilitzar arreu de l'Estat per reclamar el dret de les dones a l'avortament lliure i gratuït. Milers de dones que s'autoinculpaven d'haver avortat i d'homes per haver acompanyat una dona a avortar, han volgut mostrar la seva solidaritat amb les dones que han avortat i que probablement han vist violats drets humans fonamentals en aquest procés.

Mercè Claramunt i Jordi Guillot, sortint del jutjats de Tarragona, on van ser citats a declarar

En el marc de la Campanya pel dret a l'avortament lliure i gratuït, de la qual en forma part Dones amb Iniciativa, s'han lliurat milers d'autoinculpacions a diferents jutjats arreu de Catalunya. Companyes i companys d'ICV, entre ells el secretari general d'ICV, Jordi Guillot, han estat citats a declarar en qualitat de testimoni des dels jutjats de Tarragona.

És urgent que el Govern despenalitzi l'avortament, perquè és un dret. És urgent l'elaboració d'una nova llei que tracti els drets sexuals i reproductius de manera íntegra, que integri l'educació sexual en l'educació obligatòria tot reconeixent les necessitats específiques dels homes i les dones joves en quant a l'educació sexual o la cobertura sanitària dels anticonceptius masculins com femenins com a instruments principals de prevenció. Una llei que reconegui l'avortament per lliure decisió de les dones, gratuït i integrat dintre de la xarxa pública.

El recent Congrés del PSOE ha aprovat una esmena amb la qual ha acordat abordar en aquesta legislatura el tema de l'avortament. En aquest marc, i per tal de garantir que aquest cop el PSOE compleixi els seus acords en matèria d'avortament, el portaveu d'ICV al Congrés, Joan Herrera, ha presentat una Proposició No de Llei, que insta el Govern a la creació de la subcomissió d'estudi de la despenalització de l'avortament. Aquesta PNL es debatrà en el proper període de sessions, esperem que prosperi per poder tenir una llei que defensi els drets de les dones a decidir sobre el propi cos.

... I TU QUÈ PROPOSES?

Les dones s'han incorporat de forma massiva en àmbits públics com l'educació o el treball, però no ha estat així en l'àmbit de la política, on les dones estan infrarepresentades. Aquesta anomalia és un element clau per entendre les desigualtats que persisteixen avui entre dones i homes. Però si ja està clar que allò que passa fora de la política condiciona la participació de moltes dones en aquest àmbit (sobrecàrrega de treball, menors ingressos, etc), potser ens hem de preguntar també què té la política que fa que hi participin menys dones que homes.

... I TU QUÈ PROPOSES?

Les dones afiliades a ICV són un 33%

... I TU QUÈ PROPOSES?

també pots
ituqueprop
www.ituqu

Els temes i les responsabilitats polítiques es distribueixen en funció del gènere. Tot i que hi ha alguns indicis de canvi, majoritàriament, les dones es concentren en les àrees socials (dones, salut, educació, benestar) mentre que els àmbits de més reconeixement social i poder són ocupats principalment per homes (finances, economia, urbanisme). Això reflecteix que la divisió sexual del treball també és present en la política. Però, qui diu que fer una carretera és millor que organitzar els serveis d'assistència domiciliària? Cal posar en valor tots els àmbits de la política, alhora que afavorir la presència de dones i homes en tot tipus de responsabilitats.

... I TU QUÈ PROPOSES?

Les dones s'encarreguen majoritàriament dels temes socials com l'educació o la salut. En canvi, l'economia o l'urbanisme sovint queden en mans dels homes

I TU QUÈ PROPOSES?

també pots
ituqueprop
www.ituqu

ICV som una força política que ens reclamem com a roig, verd i violeta. El cert és però, que el fil violeta sovint apareix difuminat en algunes decisions i pràctiques del partit. L'estratègia coneguda com a "transversalitat de la perspectiva de gènere" fa referència a la necessitat d'incorporar la mirada, les problemàtiques, les necessitats, les preferències de dones i homes en totes les decisions polítiques, en totes les actuacions, en tots els espais. A la necessitat de reflectir la diversitat social. Cal pensar en els mecanismes per assegurar el seu funcionament en el si d'ICV.

... I TU QUÈ PROPOSES?

El fil violeta és molt prim en tots els nostres àmbits

... I TU QUÈ PROPOSES?

també pots
ituqueprop
www.ituqu

Prendre consciència, posar en comú, teoritzar, socialitzar, compartir, elaborar, actuar, posar en valor, fer xarxa... Això és el que fan les entitats de dones. Per moltes dones és necessari un espai propi de relació en el que poder expressar i compartir reflexions sobre el fet de ser dona en política. Dones amb Iniciativa és una organització política de dones que propicia aquest espai. ICV ens proclamem com a partit feminista i per tant els temes de gènere han de tenir un espai central en el nostre ideari i la nostra agenda política.

... I TU QUÈ PROPOSES?

Els espais polítics de dones són necessaris. Els temes de gènere no han de ser exclusius d'aquests espais

... I TU QUÈ PROPOSES?

també pots
ituqueprop
www.ituqu

Les dones han d'escollir entre tenir vida privada i familiar o participar en la vida política? Aquesta disjuntiva no es planteja en el cas dels homes. Les dones catalanes dediquen més del doble de temps que els homes al treball reproductiu, és a dir, a la cura de les persones –petites i grans- i al treball a la llar. És clar que la divisió sexual del treball comporta algunes conseqüències molt clares per a les dones: menys reconeixement social, manca d'autonomia econòmica, menys temps per fer altres coses que desitgen, pitjors jubilacions, més dificultats per a la promoció professional i política, etc. Això no és just i una formació política com la nostra ho ha de tenir en compte.

... I TU QUÈ PROPOSES?

La reunió de la Comissió Política Local acaba a les 22h. La Conchi, la Marta, la Carmen, el Toni i la Maria, no s'hi poden quedar

... I TU QUÈ PROPOSES?

també pots
ituqueprop
www.ituqu

Les dones han de participar en els llocs on es prenen les decisions de forma qualitativa, és a dir, en condicions d'equitat amb els homes; i de forma quantitativa, és a dir, en condicions de paritat amb els homes. En canvi, les dades mostren una representació molt baixa de les dones en les cúpules de poder, fenomen que es coneix amb el nom de "sostre de vidre", una barrera invisible que impedeix les dones ocupar llocs de decisió o poder. Hi ha moltes raons a favor d'una representació equilibrada de dones i homes: el fet que són el 50% de la població, la necessitat d'incorporar la mirada de les dones i el valor de la diversitat, la introducció de nous temes polítics com l'equitat de gènere o els drets sexuals, etc.

... I TU QUÈ PROPOSES?

A les dones no se'ns veu prou en els llocs de responsabilitat

... I TU QUÈ PROPOSES?

també pots
ituqueprop
www.ituqu

El que no es nomena, no es veu, no existeix. Aquesta és la màxima que resumeix la necessitat d'utilitzar un llenguatge no sexista, la necessitat que dones i homes estiguin representats també en la llengua, en la imatge i en tots els elements que tenim per comunicar-nos. Les normes tradicionals d'ús de la llengua són convencions socials i, com a tals, són androcèntriques. Cal atendre noves normes per evitar l'ús d'un llenguatge sexista com una forma més de fer inclusiva la nostra organització.

... I TU QUÈ PROPOSES?

Tots, benvolguts, companys, estimats, benvinguts... On són la Lídia, la Montse, la Isabel, l'Eva...?

... I TU QUÈ PROPOSES?

també pots
ituqueprop
www.ituqu

El model cultural actual discrimina sobretot les dones, però també els homes. La mateixa lògica que impedeix a les dones viure en llibertat, també condiciona els homes. El patriarcat actua assignant determinats rols als homes, definint patrons de conducta i aspiracions vitals que limiten la seva llibertat. Així, durant bona part de la nostra història recent, els homes han estat absents dels espais privats, i no han viscut les experiències i les relacions pròpies d'aquest espai, imprescindibles per tenir una vida plena i saludable. Cal treballar per un nou pacte de ciutadania, perquè dones i homes puguin escollir la vida que volen portar en llibertat, en tots els àmbits de la vida, també en la política. Cal una política més amable per a tothom. També per als homes.

... I TU QUÈ PROPOSES?

Els estereotips masculins sovint condicionen els homes. Però és possible desfer-se'n.

... I TU QUÈ PROPOSES?

també pots
ituqueprop
www.ituqu

